13. Brev till
Maria Bergman, född Wetterdal
från dottern
Gertrud, gift Lundström
1895 - 1922

Mariembad d. 19 Aug
1895.

Min älskade mor!

Tack, för alla meddelanden vi fått! Mor kan inte tro hvad Edra bref äro kärkomna; sedan vi kommo hit hafva vi fått två; Astrids vilka fingo vi i går, hon omtalade deri att mor var kryare, det gladde oss mycket, att få höra. Måtte det förbli varande vara så!

I dag hafva vi så godt vi kunnat firat lilla Mannes födelsedag. Vi bjöd Håbde upp frukost på mitt rum, hvilket är mycket trefligt; bordet hade vi prydt med liljekonvaljer o apel-
ginor, så fingo vi för första gången

Ofta är jag hos Eder i tankarne, un-
drande hvad ni kan ha för Eder.
Måtte mor få vara frisk o kry, o
måtte allt gå Eder väl!
Tack, för att kärlek mor har bevisat
mig! Jag är så glad öfver att veta,
det mor ofta tänker på oss.
Helsa så hjertligt till mina kära
syskon, Alma, Lena o jungfru-
na derhemma.
Far o Manne helsa lilla mor så
innerligt!

Mors egen
Gerbrud.

Adr. nästa bref till Lausanne.
p. r.

sitta och åta i all skön lugn
och hemtrefnad. Så ha' vi också
i dag ätit en finare **middag**
med vin t. o. m.; allt till Mamsers åra
förstås.

Nu-u-u-u hvad vi ha' haft kallt här.
Jag trodde att jag skulle träffa sommar
här, men i dess ställe råkade jag vinter.
I fredags steg termometern till 3° ö
i går till 1°, så nu ha' vi känt på kyla.
Förfärligt mycket snö föll också i går
middan blef också de arma, skira
träden här för stark, så att det ena
höga trädet efter det andra har bry-
tits ned; skogen ser riktigt rampo-
nerad ut. - Vårt har det varit att
inte alls vara beredd för kyla, men
ylletröjan, som jag var nog förstån-
dig att köpa mig i Malmö har varit
mig till god hjelp. Nu hoppas vi dock
på vädrerskifte, i dag har det varit
mycket hyggligare t. o. m. 10° varmt.
Tråkigast har dethogymnsamma vädret
varit för att jag inte kynnat "löpa" om
kring så mycket, som han borde, men
jag hoppas dock, denna vistelse skall
ha gjort honom godt.

Fredag f. m. är det vår mening att
resa härifrån till Nürnberg vara
der en natt så till München,
Innsbruck, Zürich o Lausanne.
Vi hafva tänkt att vi skola anlän-
da till Lausanne söndagen el.
måndagen, men kunna ej säga be-
stämdt förstås.

Vi skola nu kl. 6 gå ned i re-
fargången o höra på en rätt vacker
musik, som vi gjort hvarje dag, så
jag måste sluta nu.

Adjö derför, min älskade mor.

Nykil. d. 30 Sept. 1895

Min älskade mor!

Ja, nu är jag här i Nykil, hvarest jag skall vistas hela denna vinter, och där jag måste söka bliſva lite hemmastadd, och jag tror nog det skall gå så småningom.

Min resa hit gick lyckligt och väl, vid Åby mötte mig Alma och gjorde hon mig sedan sällskap till Norrköping, det var mycket, mycket roligt. I Linköping fick jag förstås lite brådtom för att hinna köpa biljett och polettera om mitt bagage, efter som biljet af misstag var köpt till Linköping i stället. Från Bankeberg hade jag något öfver en mil

hämmande här. Skinni är så små förståndig så det är alldeles obegripligt, men nog tror jag att det är en riktigt snäll flicka. I dag har jag börjat lite att läsa med henne; det skall bli mycket roligt att riktigt få komma in i arbetet.

I går voro vi först till kyrkan, där förrättade komministern altargången, under hvilken jag fick verkligt anstränga mig för att kunna hålla mig allvarsam, det var verkligen så komiskt, men det blir väl bättre, när jag blir van dervid, men sedan fick jag höra en mycket god predikan af kyrkoherden.

På eftermiddagen, samlade kyrkoherden folket här på gården och höll en liten bönestund med dem, sedan underhöll oss en gumma

att resa, och framkom jag
sålunda vid 5-tiden på af-
tonen. Prestgården ligger nära en
fjärdingsväg från kyrkan, den lig-
ger så trefligt till vid brynet af
en liten skogs-hage så att trädgår-
den fortsättes omedelbart af skogen,
jag är så glad öfver att ha åtmin-
stone en liten bit skog så nära,
ar de andra hållen är det mest
slätland, dock med små holmar
här och där, så det ser ej så bråkigt
ut. Bostaden är riktigt trefflig,
ganska glada, stora rum. Jag
har mitt rum på nedre botten
med d egen utgång till farstu-
ren, innanför mitt har fröken Hjelm
sitt rum, det trefligaste af dem
alla. Mitt rum är ganska trefligt
om och lite mörkt, det ser ju också
lite kalt och ovänligt ut, eftersom
jag intet har att pryda väggarne
med, men ett stort präktigt skrif-
bord har jag, som ser både lårt
och hemtrefligt ut. Lilla Elsa
Larsin, min lilla nio-åriga
elev kommer äfven att ligga i
mitt rum, så jag har ju så goda
som ensamt rum, för hvilket
jag är mycket tacksam. Ehor
tycker kanske det är lite tokig ord-
ning att människorna nu kom-
ma till sist, men dem går det ej
så fort att lära känna. Ännu
består familjen endast af kyrko-
herden och hans fru samt Ebin
mi (12 år), äldsta dottern väntas
hem denna vecka; det förefaller
mig att vara en mycket god fa-
milj, men jag är ju så förskräckligt

i ett par tim- mars tid d. v. s.
hon sata och språkade med
kyrkoherden, mor må tro det
var en gymma, som hade reda på
sig, och som hade rätt många funde-
ringar; det var så godt att höra hur
kyrkoherden sata och språkade med
henne, det är alltid så goda tan-
da tankar han uttalar, han
är inte alls ensidig hvilket jag
är mycket glad öfver.

Postgång är det endast tre gånger
i veckan Tisdags, Torsdags, o
Lördags morgon få vi den, och sam-
ma dagars afton går den härifrån.
Det blir alla bra efterlängtade
dagar.

Jag undrar så mycket, hur det
står till med alla mina kära
där hemma; hur är det med min

lilla mors kraf-
ter nu.? Måtte
det ej behöfva
dröja för länge
innan I fån
komma lite i
ro och stillhet!

Jag måste be mor om, att så
fort som möjligt skicka ut skär-
set till min röda, nya blus
som har råkat flamma i Upp-
sala; finnes det ej i mitt rum har
det kanske fallit ned i lambur-
garderoben. Det var ett "drag ett" skärp.
Jag kan ej använda min klädning
för än jag får det, hvarför jag
vore mycket tacksam att få det
snart.

Fru Hjelm helsar mor så mycket.
Helsa så innerligt min älskade
far och alla kära syskon samt
Ester Alm, om mor träffar henne.
Brita har bra i sin nya våning.²

Mors egen dotter
Gertrud.

Gävrstad d. 23 Dec 1902.

Alltid kängt i kop särskilelse nu
när alle dessa nya kom till. Alle jag
har försvakat Astrid så mycket an-
tra bevår har gjort mig onöd.
Och nu står en puff å vänster på
uppackning, som dock redan nu
skvallrar om att mycken kärlek
mycken omsorg mycket bevår åter
af Eder nedlagdt på oss.
Mycket mer är att jag skulle vilja
skrifva, men måste nu sluta. Nåd-
bref kan ej komma för än om
söndag. — Hälsa alla vännerna
annandag jul särskilelse Clarons,
mycket varmt.
Gud upphålle ö vare med Eder
under allt! Hälsa systonen inner-
ligt! Ernst hälsar så mycket mye-
ket. Mors egen dotter —
Ebba.
Tacka Astrid så mycket för tygel som skickades
det var så bra, Knaden är färdig och ser så präk-
tig ut. Hon klackare hvilket besvär. Säg den-
ne att jag mycket tänker på henne.

Min Ihre Lämna Har bref
på födelsedagen!

Innerligt älskade Mor!
Hur har jag inte denna tid längtat
efter att få på något sätt vara tillsam-
mans med Eder där hemma. Det är
ett obeskrifligt belydelsefullt dag David
tagit och jag förstår så väl, hur djupt
och allvarligt det har känts för Pap-
pa och Astrid. För oss kändes det mye-
ket underligt, så hade vi och fått så
obeskrifligt kärt meddelande så att
vi hade länge ingen aning om hur
det egentligen förhöll sig härnere —
men det bara kändes så svårt, så svårt.
Nu ånd vi så tacksamma för det ut-
förliga och synnerligen upplysande
meddelanden Hanna gifvit oss så att

vi nu lite mer kunna tala om
in häri. Alltnade Mor, härom vore nog
mycket jag skulle vilja säga - men inte
i brev. Här det kommer någon sådan
här, hvad man då tankt på att kunna
hon nära man hös i hop. Men om
det och är så att mycket vemod vill
~~landa sig~~ i fylla sinnet vid tanken
på Davids förlopning, så, ack Mor, Tror
jag dock att detta är en bönhörelse
— hur många böner äro icke just för
denna sak upprända till Gud — ni vet
ju så lite om hvilka faror unnars
kolade vår älskade broder. Hur önskar
inte mitt hjärta att Far och Mor måtte
få verkligen erfara att så är. — —
Det har varit en så underlig vecka
denna, ty under alla ytliga göromål
har det varit så mycket som hvilat
tungt på sinnet, som tagit djupet grepp
i hjärtat, just D! förlopning men ju
har det och varit en fråga här i för-
lingen som tagit oss mycket. Det var i
fråga om ett kyrkovårdsval som egde
rum i går, men var föregången af
mycket häftigheter o för Emil Kämbara
förhållanden. Men mäktigt fingo vi
i går erfara att Gud hör bön och
att hos Honom är makten. Det afslöt
så öfver förväntan väl — och våra hjär-
tan äro fulla af Tacksamhet. — —
— Jag har nog haft rätt mycket bestyr
för julen — har haft så många för-
samlings bor att tänka på, så jag
tycker just att jag haft så mycket jag
kunnat komma ed med, men allt
har ock fått på så stilla. Och ändå
har jag ju bara haft en häftad af
hvad hi ha haft! O, hvad jag un-
drat många gång, hur Edra Mor o

Tinnsjö d. 18/9 - 03.

Innerligt älskade Far och Mor!

Ja, nu är vi ändteligen återkomna till vårt eget hem och ha äfven hunnit komma oss lite i ordning. Här långa prästpostid synes nu vara slut och när jag då ser tillbaks på den, kan ändligt mycket ha vi inte alla tre att tacka Far och Mor för. Vill så af hjärta säga min älskade Far och Mor ett tack för all hjälp - yttre och inre vi fått taga emot. Kan icke säga, hur stort det är att ha ett föräldrahem, dit man känner sig utan tvekan kunna få ta sin tillflykt till, och där man aldrig får känna sig vara till

till mötes. Hälsa och tacka med ett så hjärtligt tack för hennes, både koppars hinna att skrifva äfven till henne i dag men det är omöjligt. Hon förtår nog att jag hafft mycket, som jag måtte göra (kl. annat 17 kr tingon att vena och sylta) i dag skola vi vara till prosten och i morgon skall jag vara till Mellerud. Det kändes tomt för mig att det blef en sådan brådska sista dagen, men det berodde på, att jag var så dålig första dagen att jag inte kunde göra. Lite har alltså blifvit gjort också, som jag får skrifva till Astrid om.

Längtar så höra hur Far fick det ordnadt med församlingsstunet. Hälsa Davida Abel och Elon så hjärtligt. Så glädjande med Hertins förbättring! Hälsa och tack till Hanna Agnes o Johanson.

Nu ej längre. Gud välsigne Eder mina älskade Föräldrar och Han hjälpe Eder väl igenom! Far o Mors tacksamma Er Brud

P.S. Kl. 3.60 i Brinnäsken med tåg Mor, det är så tri: telefonering af kl. 2- Kontoret: 1.60 Kl. 3.60 Astrid

S. J.

besvär, hur mycket besvär man än gör, utan för tvärt om. Om jag inte hade jag knappast
det så godt på så många sätt förstår hur jag skulle ha kommit igenom denna tid. Jack, älskade Far och Mor för all outtröttlig kärlek och tålamod och för att I så dåtte oss bi under nödens dagar! Och lille Hjalmar, hur mycket han inte kan att tacka för och skulle nog så gärna vilja göra det, om han bara förstod det. Han sitter nu i sin lilla vagn här bredvid mig och tuttar och, när jag frågade honom om han tål hade Morfar och Mormor gapade han med sin lilla mun och såg bråtandade glad ut. — — —

Vid Bellevue var det ju ganska kärt att vara, men hur det kändes att få komma hem igen och få stanna hemma det

kan jag icke säga. Första dag är en högtidsdag. Det har känts djupt att ha fått vara borta så länge. Men hoppas så innerligt att denna tid icke fått gå spårlöst förbi oss. Give Gud välsignelse af den. — En stor gåfva har jag känt däri, att Eva är så måttlig och har så riktigt tokt att vara omgifven med allt som henne tålag. — Hur Mor ha vi fått så godt ordning för Hjalmar, han har det så trefligt i. f. gårdsrummet och vi det så bekvämt. Det är verkligen ett alldeles ovanligt trefligt hem — kännes mig alldeles förvånad öfver hur hemtrefligt och behagligt hem vi ha. — Hjalmars lilla vagn är jag så nöjd med, den passar honom så väl och han trifs så väl i den. — Har ännu inte tackat Mor för hvars så innerligt kära brev, som låg i vår

Grimstad d. 1 Nov. 1903

Min innerligt älskade Mor!

Det var en riktig högtidsafton vi hade i onsdags, då Emil o jag kommo hem från olika håll och de kära brefven låg vid oss lik mötes i hemmet. Det var så dyrbart att få del af den stora högtidsdagen då Bindhem invigdes. Ofvan för oss kännes det så stort, så stort. Och det är i lifvet obeskrifligt tröstefullt och nådefullt när man undervärdom så tydligt kan se på - jag menar att man så tydligt får erfara att Gud välsignar

ens arbete och är med. Tack för
kort men skref härom. Och hälsa
Astrid med ett innerligt Tack!
Tidningen var här att få.
Kan i dag endast få skrifva
denna korta hälsning. Det har
varit en dryg vecka särskildt
för Ernst. Jag har omöjligt haft
tillfälle att skrifva. - I dag har
jag haft lilleu hela dagen och
Ernst har varit upptagen i ett
örende. Nu ligger lilleu och Ernst
och jag längta efter lite stillhet
tillsammans. Därför ej mer.
Längen och stolen få vi hämta
de i morgon. Det skall bli so-
ligt få taga emot sändningen.
Ernst hälsar hvar och en af
Eder så varmt.
Hälsa innerligen Far.
I ären hand Mors dotter
Gerhardt.

Gnistad Rättegård d. 25.12-03.

Innerligt älskade Far och Mor!

Nu kommer jag för att få säga Eder och Mor ett vådant stort och innerligt tack för de dora välkomna gåvor, vi nu åter fått taga emot. Hur kärleksfullt och omtänksamt har Mor inte tänkt på mig och Hjalmar - Mor vet förstås så väl just vad jag behöfver. Duktyget var allt så trefligt - och märkt också! Mussen tycker jag lyxmerligen mycket om, så rysmlig och varm. Och Mor kan aldrig tro hvad det var välkommet, allt hvad Mor skickade åt Hjalmar och så trefligt. Den lilla blå klädningen passar honom så väl. För allt

djupare förnäcka, få vi ju dock vara så tacksamma för hvad som är.
I dag har Ernst både haft ötterång och högmässa, kandidaten hjälpte med altartjänsten. Men inte skulle det gå för Ernst att nu förvärra.
Hälsa Astrid och Manne och säg dem att så innerligt tack - skrifver till dem med nästa postgång.
Men innan jag slutar vill jag få säga till min älskade Far en särskild hälsning med anledning af födelsedagen. Hur djupbart om vi äro då och kunna få vara med - det är allt så tomt men i tankarne sitter vi allt med hos Eder. Gud gifve Far en god födelse-dag och ett godt år!
Hälsa så varmt till Abel och Esther David och Edith.

Fars och Mors egen tacksamme dotter

Gertrud.

det vill både lilen Hjalmar och hans
mamma säga ett så hjärtligt tack.
Det var bloh allt för mycket, då Hjal-
mar ju fått så stora gåfvor förut.
Med stor glädje och tacksamhet vi om den gåfva
Far hade åt os och nu mycket tack-
samhet komma vi att taga emot
den – nu hade den på något sätt
klippt ödeglönnet från vårt stora
julpaket – hvilket Fadern hjälpte
hafven märkt. Men framför allt
tack för de härna julhälsningar-
ne och för den stora kärlek som vi åter
och åter få taga emot bevis på och som
är för oss så obeskrifligt dyrbar. Tack
älskade Far och Mor – Morfar och Mor-
mor! – – –
Med stor hugnad hörde vi att Far
var bättre – men kan nu Mor varit
döfvig. Man kan nära på tro att
Emil emitat Edev.
Vi hade som f. året vår arrangemang
uppe på kaffe julafton – det blef ganska lifligt
ty var det 5 barn samlade från
7 år till 2 månader gamla. Hjalmar
uppförde sig som alltid, när det är främ-
mande människor – han blottade allt
med sina ögon, hade julit göra med
att bara iakttaga. Vi skulle ha velat
honom under julhön, särskildt när
Emil läste julevangeliet, då kunde man
nästan få tårarna i ögonen, när man
såg han stora, förskande ögon fästade på
sin pappa. Säkert hade han något
intryck af allmänna högtidlighet. Det
är då säkert inte glömma vi honom
under julhön.
Hans Alner är lätt att ha i hus-
met. Lät vara att vi hittills till-
mintone inte fått känna någon

ASCENSEUR LIFT
CHAUFFAGE CENTRAL

GRAND HÔTEL DE MALTE

63, RUE DE RICHELIEU, 63

PARIS

Adresse Télégraphique:
SVENDSEN-PARIS

Téléphone N°100-98

Paris 1 Maj 1906

Min älskade Mor!

Ja, här ha vi nu varit sedan i går afton och har allt hittintills gått oss väl. Här bo vi på ett tämligt gott och moderat hôtell – billigt skall man visst aldrig tala om i Paris där allt kosta oss vara ett verkligt penningpåse. Men af sympatiska skäl tycka vi det är att vara här, och att se och gå på dessa platser som man hört så mycket talas om och som varit vittne till så många världshistoriska händelser. I dag är här så fullt af militär uppställade på de förnämsta platserna i staden - men inte vet vi om annat än att hå

Hela onsdagen ons vi i Köln, där vi hade ett varit synnerligen intressanta och lärorika. Söndag morgon resa vi härifrån direkt till London.

Vill Mor säga Astrid att jag så gärna ville höra ett ord om hur det står till med Greta och Hanna och vore jag så tacksam om Astrid ville tillse upp hemma innan Hanna lämnar oss och bed henne hälsa dem båda från oss.

Madrasserna som Mor skulle vara så snäll att köpa om åt oss skulle vara 77 cm. breda, långa ordinär öfverlyg ljusgrått och rödt.

Hälsa Hanna och tacka honom för lidningarna som så ordnad. ligt kommit till oss och tacka Astrid för kortet vi fingo i förrgår. Hälsa våra små – tala om för Hjalmar att hans pappa och mamma komma att ha så mkt att berätta när de komma hem. Och nu till sist så många hjärtliga hälsningar från Far å Mor från deras tacksamma Emil å Gerda.

varit fullkomligt lugn. Man skulle tro att vi gjort på dumligaste sätt i dag – är nästan förvånad över att jag orkat så mycket. Men när man har 4 dagar på sig i Paris får man taga tiden i akt. D. 3. Längre kommer jag ej härnäst. Kanske ha ni hunnit undra över att ej få brev från oss men hoppas jag att Hjalmar återmötte fått det kort vi skickade till honom d. 1 Maj. – I dag hade jag allt hoppats få brev – tänkarne gå allt så ofta till de små därhemma hos Mor far och Mormor. De äro nog inte tillså lite besvär, men jag hoppas också till lite glädje kanske. Det är så gott [illegible] Ingegerd är snäll om nätterna. Får Astrid också sofva där?

I dag ha vi hela dagen varit i Versailles – därom har jag allt e-

Kort Hjalmar kommer så kunna se

genligen så mycket att berätta, men jag är så trött, att jag vaket inte orkar skrifva något riktigt och Mor undrar nog ej därpå, när jag talar om, att vi lämnade våra rum kl. 9 i morse, kommo hem strax före 7 e. m. Och då var det att klä om sig till Diner, som vi intaga på vårt hotell kl. ½ 8 den dras en hel timme så att vi är kl. nedan 9. I går kommo vi ej i säng förr än kl. ½ 2, ty redan vi då hade varit i arbete hela dagen tillbringade vi aftonen hos Pastor Renström – mycket trefliga, rikt begåfvad man. Där skola vi i morgon åter lunch. I morgon tänker jag annars hålla mig lite mera stilla. Men visst är att nog är det en god bit både historia och kulturhistoria vi på denna sätt fått lära oss. Bi tycka att dagarne här

TELEGRAMS:: GABLES, BIRMINGHAM.
TELEPHONE 05322.

THE PLOUGH AND HARROW HOTEL,
EDGBASTON,
BIRMm. 25-5-06

Min älskade Mor!

Här sitter jag nu lyckligt och väl installerad i ett gammaldags hum-trefligt hotell. Det känns riktigt hemtamt att vara här. Emmi har nyss gått ut och får väl inte komma hem förr än mot aftonen - ute är det blåsigt och kallt - men här i "sitting room", där jag sitter, är det varmt och skönt med en flammande kolbrasa i den öppna spisen. Vi voro inte något vidare belåtna med vårt "boarding house" i London. Boarding-house har alltid sina sidor. Man är mycket mer (för)general o har det publikt komligt lika hemtrefligt på goda engelska hotell — men boarding-house ställer sig betydligt billigare

– Vi ändrade vår resplan något i sista stund, ty den vi nu valde kostar sig så betydligt mycket billigare. Här är det nämligen så, att man kan få billiga biljetter, vilka man måste ge sig till samma sällskaps banor. Därför packade vi Oxford, som Emmi hade tänkt besöka mer för sitt personliga intresse skull än för sitt arbete. och Glasgow blir billigare att ta på tur å retur fr. Edinburgh.
Ja, mor vet att Emmi i söndags predikade i Svenska kyrkan. Sedan man väl hade kommit in, kändes det så gott i den lilla kyrkan (men omgivningarne bedrövliga) för mig kändes stunden där så god å högtidlig. och åpven Emmi, som förut naturligtvis hade ängslat sig många gånger, att han skulle tycka det, kände sig det gott att få predika Guds ord för sina landsmän därute,

TELEGRAMS:- GABLES, BIRMINGHAM.
TELEPHONE 05322.

THE PLOUGH AND HARROW HOTEL,
EDGBASTON,
BIRMm.

2.

Församlingen utgjordes af 34 personer - den räknas alltid - och det är bland dem mycket, det brukar vara. Efter predikan kom en ung Löjtnant Stuart fr. Stockholm fram o hälsade på Emil. Han kände de ej visst riktigt öfvergifven i den främmande landet, hade räkat på ett mycket förklädligt, men inga lunda trefligt hotell. Vi visade honom på vårt, som vi hade tyckt på tymnastiken nyligen - och han bör samma dag, och sedan kände han ett på helt olika - nog är man beroende af hotellen man väljer på. Han förefaller på riktigt hyggtig, vi voro några tillsammans de sista dagarne.

En afton voro vi på en mycket högtidlig tackdagsfest - qvartetsjäm

Så den engelska missionen
i St Pauls Cathedral. Det var
så riktigt härligt att få vara med,
fastän vi tyckte nog mitt, så att
vi ej hörde tillräckligt bra för att
förstå. Det var en af Londons bi-
skopar som talade. Hela sången
var så mäktig och deras gudstjäns
ordning var också tilltalande, så
vitt vi förstå, fastän man tänker för
sig själf: inte passar dessa för oss.
Får ju närmare berätta om detta,
när vi komma hem.

Nu, Mor är väl hälsan tidens
af vår vistelse utomlands gången.
Och vi känns ganska stora för mig
att det så är, dels för barnens skull,
och dels för min egen skull, som
Mor nog kan förstå. Vi räkna på
att komma hem omkr. d. 20 Juni,
och då är vårt hopp att få vara
ett par dagar på Aaneboda, innan
innan vi resa ut till alla dem
myckna, som vänta oss vid

X/ Vill Hanna skriva själv, måste kon
ändå komma o hämta vår adress

TELEGRAMS:- GABLES, BIRMINGHAM.
TELEPHONE 05322.

THE PLOUGH AND HARROW HOTEL,
EDGBASTON,
BIRMm.

3.

Älskade Ester.

Här reser Mor nu till Adelaborna
och nästa kan Hanna vara här när
gos. Har barnen tagit mycket på
Mors krafter? Lilla Mor har aldrig på
något sätt sig så mycket på oss. Hu glad
der jag mig över att de äro på
Adelaborna, ty även när Mor kom
mer dit, tror jag ej Mor märker
dem där lika mycket.

Skulle Mor vilja ringa upp Tite
Hanna och be henne komma upp
till Mor? Så kan hon ju genom Mor
få av sin adress i Eskilstuna samt
en hälsning om, hur det där är till, så
kan hon skicka att skriva själv
om hon tycker att det är värt.
Mor behöver ju bifoga en aldrig
till hennes hälsning, ty jag vet

att det är svårt för Mor att skrifva
Hälsa Hanna från oss.
Men detta så fort som möjligt
så att vi kunna få det medan
vi äro i Edinburgh. Dit komma
vi om lördag och vistelsen där blir
väl en vecka el. näst mer med
Glasgow. Sedan ha vi kvar
Leeds, Portsmouth ö'n Isle
Wight, där vi skulle hvila oss
ett par dagar, innan vi resa
hem och få njuta lite af vackra
nätter också.
Kanske Mor skulle vilja skicka
ut till Addeboda detta bref, så
skicka vi endast en liten hälsning
till Hjalmar dit i dag.
Det är godt att få lämna sina
kära och själf få hvila i Guds be
skydd, hvar man än vistas.
Hälsa hjärtligt till Bröderna.
Mor längtar lite till Liverpool, där
man kommer få bref, nu ha vi in
tet hört sedan i tisdags - då var det så
roligt att få en hälsning fr. Far. Mors tacksam-
ma barn
Emil & Karin

Odengatan 71 III 25 - 10 - 06

Min älskade Mor!

Det är tomt efter Mor och man börjar undra när man åter skall få se sin vara förtändiga man-
na, som alltid är färdig att bära nöden med en och som är mäktig att giſva så många förtändiga råd.

Det har händt ärkeilligt sedan Mor reste - solsken och regn ha vexlat. Jag har inte haft bara roligt i hemmet och Emmi har och tina svårigheter i arbetet - så nog få vi djupt erfara att vägen är

hälsning! Lilla Andrea opererades i dag; helt hastigt vardt det beslutadt på grund af hennes feber. Det befanns mot förmodan ej vara något åt blindtarmen utan en märkvärdig bordst med var af ett äpples storlek, hvilken bortopererades. Hon har vaknat efter operationen, men är naturligen mkt klen. —

Vi ämna oss i afton till en Sällskapets — församlingsafton i Stefanskyrkosalen. Samen inleder ett samtal om "de första Kristnas minnen". Tisdag i första veckan förmånen hör Kyrkoherde Wetterlund, som talade öfver det enda hjelpet utgående från Jesus och den lilla ynglingen. Det var mycket allvarligt och djupt gripande.

Gud vare med och omsluta vår kära moder i ensamheten med sin godhet och nåd!

Mors

Emmy

Stockholm 26/10 1906.

smal. Det känner ofta underligt
för mig att när man har ett så innerligt begär att handla nästa att be-
känna sig som en kristen det är så
svårt att veta hvad som är det nästa.
Så viserligen behöfver man sär-
skildt ütbedja sig visht af höjden.

Emil har varit något bättre —
det är en stor tår. Barnen äro friska
och ütvecklas snällt. Ingegerd börjar
nu lite smått att tala inte rent
men fullt begripligt. — I går afton
lämnade mig Greta och i går aftons
kom Elsa. Det känns godt att få
ta emot ett kristligt vänn i sitt
hem. Gifve Gud sin välsignelse här-
till! — Hjalmar är så bekymrad med
henne som om han alltid hade
känt henne och äfven Ingegerd får
hon hjälpa utan gnäll.

Jag kunde väl ha bra mycket
mer att berätta för Mor, men jag
har så litet tid för beskrifning
(Ack, om jag vore mera förtjänstig!)
Lilla Andrea har fått blindtarms-
inflammation och förres i dag till
Röda Korset för att kunna ätbara
opereras, om det skulle vara sig
nödvändigt. Gud ske dess!

Men nu lilla Mor inte kem emot?
Jag vet att Mor knogar mycket
det går då Mor alltid förenätsen —
men sitt inte alltideres ut sig Mor
utan tänk på oss äfven i det fallet
och var så välkommen emot hem
till Mors barn och barnbarn.

Mors egen tacksamma dotter
Gertrud.

Vill sända en egenhändig hjärtlig

Tegnérg. 34 d. 30/12 -08

Kära systrar Hanna o Hedi!

Det är alltid så godt, när man har ordet om tid att kunna skriva till Eder båda gemensamt nu, när vi ha så mycket att tacka Eder båda för. Först ett hjärtligt tack för de treftliga karafferna från dig, Hanna, och för den vackra teksaken till kaffen från dig, Hedi och för Ederas kära julkort till julen och så till sist för de mycket kära brefven vi i dag emottagit. / Vi glädje oss så åt att veta Eder få vara tillsammans i Hedis kära hem x och

Anm. Kan ej läsas på kopian, ty inkommet 8/1

om Frälsaren som är född! - Och gramen, där den står i vårt förmak sprider en så dan lätta glädje i hela hus
kring sig. - - -

- Hej, nu måste jag i hast afsluta mitt brev - har blifvit hindrad som vanligt. Och nu stå vi vid årskiftet. Tack, kära systrar för det gamla! Och Gud gifve Eder ett godt nytt år. Stort att få börja det i Jesu namn! Han vare det förlåt och det sista för oss i allt, hvad oss skall möta!

Men innan jag slutar ett varmt tack för Ederas sista kära besök hos oss! Det besöket gjorde oss så godt.

Hälsa hjärtligt dina Föräldrar och systrar! - Eder så tillgifna syster

Gertrud.

Ett varmt tack för Edra så kära, blåa brefvet för vänliga brefvet! Tack för det gamla året! Gud välsigne det kommande, säkert så betydelsefulla året för Eder!
Hjärtl. hälsn. till Föräldrar o syskon! Eder broder Ernst

Tänka särskildt på, hvilken högtid
det måste vara för Tant och Farbror
att ha Edra alla samlade. Tråkigt
att Tant varit krm. Men tjuk-
dom tycks ha kommit som en
välkommen gäst till många hem
denna jul. Far var julaftonen
mycket nedstämd nu något bättre.
På sin födelsedag var han mark-
värdigt bra. Då var det så kärt
att få vara tillsammans där
med systrarna. Morbror Ludvig
var så tjuk julaften, nu är åtminn
han något bättre. Farbror Carl
tycker morbror Henrik är mycket
ledsen, han hade hoppats att sådant
skulle undvikas (åtminn här)
just nu till honom i dag. Hos oss
har Ernsts hälsa varit jämnhög hela
julen. Lilla Ragnvald har också
varit krasst något på magen. I går
kväll sprang febern upp till 40.2 1/2° —
så blefva vi allt lite oroliga - men
i dag är han feberfri o förefaller
bättre. — Men, nog ha vi haft
julgladje också. Ni skulle ha sett
barnen på julaftonen, särskildt lilla
Ingegerd lyste som en blid stjärna
öfver hela aftonen. Det var så vant
att höra henne kmå utropa: "åh, kära
min lilla mamma och pappa!
— "just det som jag så gärna ville
ha." — "Lilla mamma, att jag o.s.v.
ville ha en sådan lilla flicka. Sedan
när hon tackade — det har varit
en sådan god afton". Ja, julafton
passar för barnen - men åtminn för oss
äldre passar den allt så väl. Hur
stort är det ej att få samlas kring
den tända granen och få sjunga

Villa Hammonia 25/5-10
Bad-Nauheim

Älskade Mor o. systrar!

Vi ha nyss varit och afsändt ett telegram till Eder, men känner jag det så godt, att äfven på detta sätt få vara med Eder på denna vår stora Kögtidsdag. Hur tacksam är jag inte, öfver att nu kunna känna det som vår, ty äfven för oss här ute hvi-

2 dagar sedan blefvo vi bekanta med en Fröken Sjöstedt fr. Skåne. Hon kåse och vi tykte därför vara lite vänliga mot henne de sig ensam och klen), och i dag kom hon upp med så hårdtigen voxor till mig. Ty hon visste att det var en svår dag för mig.

Tack, för kärleksfull omtanke om våra barn!

Ernst hälsar så vanligt till hvar och en af Eder!

Eder innerligt tillgifna
Gertrud.

P. S. Tisdag morgon resa vi härifrån, och resa direkt så sedan onsdag afton räkna vi på att vara i Stockh. Bref bör ej afgå senare än Lördag afton fr. Stockh. D. S.

lar dé så mycken högtid
och frid åfven denna dagen.
Och därför vill jag tills hvar
och en af Eder säga mitt inner-
liga tack, ty förvisso är det
Edra förbönner och Eder kärlek,
som har hjälpt mig att så
komma igenom dessa dagar,
att äfven jag nu kan fira
högtid och mottaga af den
frid och välsignelse, som hvi-
lar kring vår dyre Fars
dödsläger. Tack för allt!
I går kväll kände jag en sådan stark
förnimmelse af Fars närvaro
äfven hos oss, och sedan dess
kom och jag instämma i tack
lof för den nåd, som Gud
har gjort med oss. — — —
Emmy och jag ha tänkt
att vid 4-tiden gå till den
katolska kyrkan här (den
enda, som är öppen) och ta-
ga vår Bibel med oss.
Jag är så tacksam att
Honorine i sitt bref i dag
talade om, hur Ni tänkt Eder
Eder de yttre anordningarna
- nu komma vi följa Eder
steg för steg.
— Måste tala om något som
så rörde mitt hjärta. För

Åsunskär 11/8 – 10

Min egen, älskade Mor!

Hur dyrbart var det ej för oss att få komma till Adde-boda och samlas kring vår älskade Mor. Tack för hvad Mor gaf oss de dagarna af sitt rika hjärta! Tack för att Mor ville vara med oss! Lilla älskade Mor – det känns så dyrbart att få vara till-sammans med Mor, och nu är det med sådan glädje vi tänka på att snart få

taga emot Mor här.

Nästa dagarna inte ha varit för tröttsamma för Mor. Jag tycker, att vi hade det så godt. Maria hade inte varit riktigt bra dagarna vi varit borta, men nu är hon sig lik igen, och hennes fingrar tycks läkas bra. Det var mycket svårt särskildt första dagen för Ingegerd att inte ha Hjalmar, men nu går det bättre. Men det är att lite tomt för oss allesammans — men jag vet ju, att det var godt för honom. Vill Mor hälsa honom från Far och Mor och systrarna alla och säg honom, att vi glädja oss åt att snart få hem honom. Om Ni kommer så tidigt till Stehlm, att det går, är det ju bäst, att han får följa tåg Pappa till på måndag e. m. kl. 5.12, ifall någon då kan följa honom upp till Stationen.

Hälsa så varmt till vår kära syster Astrid, och hälsa henne så välkommen till oss.

Emil förenar sig med mig i den innerligaste hälsningen till Mor.

Mors egen dotter

Gertrud.

P. S. Snälla Mor, bed Astrid taga med lilla blechasken, som jag glömde — om att går utan besvär.

D. S.

Östersund d. 27/7 1911.

Min dyra, älskade Mor!

Innerligt tack, älskade Mor, för de skona och för mig så kära dagar, som vi fått vara hos Mor och Astrid! Tycker inte att jag kan tacka så, som mitt hjärta det önskar. Ty det har varit så dyrbart för mig. Tack, för de kära timmar vi fått sitta och språka, tack, för all höglåsning! Tack, för all kärlek och omvårdnad om oss alla! Gamen ha allt haft det så varit på alla sätt och år så tillfredsställa.

Och nu hoppas jag att Mor o Astrid

kommit lyckligt fram till Eriksberg, och vill jag så af hjärtat önska Eder en tillta och för kropp och själ god vistelse där.

Vår resa gick så väl och lätt, och det var allt värt att komma till sin lilla Runga igen, särskildt kändes det på afton, när vi fingo gå ned och hämta hem "Pappa". Man har ju varit lite särskildt trånsen af arbete dessa båda dagar, ty vi ha ju endast haft Amelia till hjälp, och i går fingo vi också lof att göra en tur vinbärsskörd, som småfåglarna höll på att äta upp. Men det var riktigt roligt att se, hur snällt barnen hjälpte till. I går kl. ½ 11 e.m. kom Elsa, och det är alltid lika skönt för mig.

I dag skall vi just ordna oss till en liten utflykt i segelbåt med middag med oss. Det är den enda dagen Ernst kan vara här ute, och vädret är det mest tvivelaktiga. Därför hinner jag skrifva så kort i dag.

Jag var så trött, att jag var så klarvaken och glömde flera saker. Så skrifvit tråkigt, att jag glömde att ge er middag, vi hade med oss. De lågo på Ernsts nattduksbord, så att jag tänker, att de ligga kvar, när Ni återkomma. Hon var väl ute för ledsen att inte de stickade kyckling-na inte kom med. Det gjorde mig mest ledsen för Mors skull som tänkt ut så mycket åt oss.

Barnen hälsa / Mamor och mostrar så hjärtligt och "tacka" för att de fått vara så många dar på Addeboda".

Ernst hälsar så innerligt. Hälsa Astrid så vanligt! Hon får brev med det första. — Gud vare med Eder!

Mors innerligt tillgifna dotter
Gertrud.

Kära Fjärilsjägare Ernst Tycho! Vi ha haft det mycket roligt här i Addeboda. Vi ha fångat många fjärilar och andra insekter. Vi ha också sett en ekorre. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en groda. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en fågel. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en blomma. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en sten. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en bäck. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en skog. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en äng. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en berg. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en himmel. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en sol. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en måne. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en stjärna. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en planet. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en komet. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en meteor. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en asteroid. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en galax. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en universum. Det var så rolig att se på. Vi ha också sett en Gud. Han var så rolig att se på. Vi ha också sett en himmel. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en jord. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en människa. Hon var så rolig att se på. Vi ha också sett en djur. Det var så rolig att se på. Vi ha också sett en växt. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en sten. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en vatten. Det var så rolig att se på. Vi ha också sett en luft. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en eld. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en jord. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en himmel. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en Gud. Han var så rolig att se på. Vi ha också sett en människa. Hon var så rolig att se på. Vi ha också sett en djur. Det var så rolig att se på. Vi ha också sett en växt. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en sten. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en vatten. Det var så rolig att se på. Vi ha också sett en luft. Den var så rolig att se på. Vi ha också sett en eld. Den var så rolig att se på.

Östersund d. 18.7 - 12

Min innerligt älskade Mor!

O, vad det gjorde mig ondt att få lämna Mor under så kämpiga förhållanden. Nu är det väl bara skratt med Mor försvann. Längtar efter att få höra hur det är med Karlman. Hur kära vore inte annars dagarna på Aaseboda för oss! Det var så kärt, så kärt att få vara med sin lilla Mamma i en sådan ro och stillhet - och Ernst tyckte också att han hade det så good och vard. Så nu vill vi båda så innerligt få tacka Mor för de dagarna.

De voro mig och Lie verkligt nyttiga – så tryg som i går har jag inte känt mig förut.

Resan hem gick väl. Vi mötte Ernst i Näsby. Ernst var så glad öfver sitt besök hos Hanne – han hade varit så rar att träffa. Han orkade endast med honom en liten stund i sänder. Annars tycker Ernst att att han starkare nu än hvad han hade hoppats. Anna i går kunde Norbor ännu ej bestämt säga hvad det är, men visserligen är det allvarsamt med vår kära, kära Hanne. Honnine var så lugn och älsklig. Hon har haft overhörd två timmars dygn – och allt fick hon ordna med ensam mun. En natt hade hon fått byta skjorta på honom 15 gånger. Gott att inte vara så längt borta från dem.

Med barnen här är det godt Lie Hälsa Astrid så hjärtligt och tacka henne för senast från oss båda.

Gott är att få lägga vår nöd och oro för vår Himmelske Fader. Han skall förvisso hjälpa och trygga oss.

Hälsa Fröken å Karlmans.

Mors egen tacksamma dotter

Gerhard.

Hotels Vindobona d. 22/3 - 13

Lussinpiccolo via Triest

Österrike.

Min älskade Mor!

Nu är vår glädje och tacksamhet stor öfver att vi, att bref verkligen kan finna vägen till oss hit till Lussinpiccolo. Så kom i går ett obeskrifligt välkommet bref från Astrid, för hvilket Mor innerligt skall tacka henne för. Men ett gör riktigt ont i mig, när jag tänker på det bref, som Mor med så mycken möda och kärlek skrifvit till

Skälet för Mors ena sår innan hit Hälsningar från Ernst och Ernestine.

sa, som pågick hela dagen – tyckes att detta ensamma upprepande af bönerna skall vara alltför tjäns dödande. I dagen voro bodarna öppna och lifvet pågick som en hvardag. På afton var det stor procession med illumination – ja, Mor har sett sådana många gånger, men på en dag såsom i går, tyckes man, det är, som om Jesus ånyo får bli ett skådespel. – – –

Hur är det med Manne? Tänker så ofta på honom. Gud hjälpe honom väl igenom! – Det är dock att få anbefalla sina kära åt Guds försyn. Han beskydde och bevare alla våra kära därhemma och gifve oss alla ett godt återseende! – Hälsa innerligt våra djupa små både från Far o Mor och hälsa Astrid så varmt fr. oss båda.

oss under adr. Strömi. Ty oaktadt
alla våra åtgörande ha vi ej lyc-
kats få något af vår post som gått dit.
~~Hon~~ f. Det låter ju ganska goat där-
hemifrån – men jag har också hört så litet. Åro
inte barnen för tröttsamma för Mor?
För mig är det en stor glädje och
hvila att veta dem få vara till-
samman med Mor-mor. Hur går det
för lilla Ingegerd med sått skrifning?
Säg Astrid, att jag nog tycker, att det
är roligt få höra något från deras
skolgång, och litet om Gunborgs ut-
veckling också. Det är nog tråkigt på
att hon får små chor med sudor.
Tycker Mor flickorna skola sig
snällt?

Hälsa Gunborg, Astrid och Ingegerd.

Här förflyta dagarna stilla och hvil-
samt, men vi längta bort så myc-
ket efter litet sol. Så har "Sirocco"
blåst de sista dagarna, och den tar
så mycket på krafterna, men i
det hela har jag dock blifvit be-
tydligt starkare – det märker jag
på, hur mycket läsare det i dag
går för mig att skrifva mot, när
jag för ungefär en vecka sedan
skref till barnen. I natt har jag ock-
så sofvit så godt – får det nu för-
fara skall jag allt bli så bry.
Den katolska kyrkan såsom den här
mot oss går på oss ett obeskrifligt
fanatiskt och bekännande intryck. I
går, Långfredagen, var det tyst men

Pension Helios. Lignale d. 28/3 - 13
Lussinpiccolo bia Triest
Österreich

Min dyra, älskade Mor!

Innerligt tack för Mors dyrbara bref, som vi i tisdags fingo! Både Ernst och jag ha läst om det flera gånger, och känt det så godt. Det är i sanning en stor gåfva af Gud, att Mor fått vara så mycket bättre, och att våra älskade barn fått vara friska. Vi äro så tacksamma, att det låter så godt från Eder, och föreställer oss det, som om Mor och Astrid

Hjärtligt tack för Mors dyrbara bref! Vi äro så tacksamma att Mor är så mycket bättre. Ernst och jag ha läst om det flera gånger och känt det så godt. Det är i sanning en stor gåfva af Gud, att Mor får vara så mycket bättre, och att våra älskade barn få vara friska. Vi äro så tacksamma, att det låter så godt från Eder, och föreställer oss det, som om Mor och Astrid

så mycket, hvilket vi anse vara en stor förlust, då jag så särskildt vill läggas an på att bli så fet som möjligt. Ernst blef inte så belåten, då jag för ungef. en vecka sedan vägde mig, och oaktadt jag var klädd i vinterkläder, inte vägde mer än ~~ankor~~ något mer än 48 k.

I går fingo vi E så vara bref från Astrid. Kära, nu skriver hon ju alldeles för mycket, så får hon inte skrifva, hon som har så mycket ända att göra. Hälsa och tacka henne så varmt för hennes kärleksfulla bref! Nu blifva vi så bortskämda så.

Troligen stanna vi här 14 dagar.

Ernst hälsar Mor så innerligt

Mors egen tacksamma dotter
Gertrud.

Kära Mor! Tack för ditt kära brev! Vi är så glada att du har det bra. Vi har det också bra. Vi har varit ute och gått mycket i dag. Vi har sett många vackra saker. Vi har också ätit mycket god mat. Vi har också sovit gott. Vi har också haft det trevligt med varandra. Vi har också pratat mycket med varandra. Vi har också skrattat mycket med varandra. Vi har också haft det roligt med varandra. Vi har också haft det bra med varandra. Vi har också haft det gott med varandra. Vi har också haft det underbart med varandra. Vi har också haft det fantastiskt med varandra. Vi har också haft det helt enkelt med varandra. Vi har också haft det med varandra. Vi har också haft det med varandra. Vi har också haft det

gi heller kända att tungt i sin nya omgifning. Hur stort om Gud och i nåd vill gifva oss ett godt återseende! Min bön är, att Han dem vårsigna-lemna oss till tropp o tjäl för oss. Det är så stort, att hvart man än reser, få ha Hans ord med sig och få hvila vid Hans löftun.

Ja, vi ha nu flyttat öfver hit till Ligale. Vi voro så tvehsamma, om hvor vi skulle gåra. Naturen här är något alldeles obeskrifligt härlig, och vi ha fått ett så vackert rum med utsikt åt hafvet - när det är vackert väder som i dag, är det en obeskrifligt fjäfligt här - men i stället får man bo i pen-

sionat med table d'hôte mål-tider. De flesta här äro ungra-re. Vid den delen af bordet, där vi sitta, höra vi bara ungerska. En och annan af dem kunna ju någon tyska, men mkt knaggligt. Därigenom blir man ju lemnar-ligen isolerad. Att vi kunde be-stämma oss för denna flyttning berodde dock nog mest på, att vi så gärna som alltid fick våra nät-ter döda på bindorna, för att att vara ett ständigt resande med naturbarn. Här hoppas vi här få mera ro - här är allt ovanligt för klena personer. Så har man naturen så inpå sig här, så att man inte behöfver gå

Dear Comrades, many greetings from us all as we are [illegible]

Helios. Cigale 8/4-13

Min egen älskade Mor!

Innerligt tack för Mors sista kära bref. Mor har varit kem ledan dess, och fått lof att be komma ett par dagar — jag har nog känt mig lite orolig och undrande öfver, hur det nu skall kunna gå. Hur stort om Mor åter finge bli lite bryare igen! Men det är inte lite att ha så många små barnarötter kring sig jämt.

Vi ha nu ett par dagar haft det alldra yfsligaste vädret och nyss så nyss här. Vi åro så nöjda med att vi flyttade hit.

Idag Astrid, att jag allderles glömt, att be Hilmer göra apelsin-saft. Jag, bukar göra så mycket, Mor nästan dubbla satsen. Är rädd för att det är för sent, när vi komma hem. Men kanske har hon vänt att hinna för rengöring m.m. så går det nog i Maj också, det är lätt che bäst att lämna det nu.

Vi hade så många bref från barnen i går och i dag bref från Astrid. Tacka dem alla så hjärtligt och hälsa dem så innerligt. Hur mycket tänka vi ej på Eder alla! Gud beskydde och bevare alla Våra kära där hemma! Mors egen tacksamma dotter

Gerhard.

Hälsa Hilma, Helga.

Lilla Mor har inte haft ett litet arbete med Ingegerds räkenskrifning, men jag tycker också att det är så svårt att länka mig lilla Mormor som så trogen skriver med lilla Ingegerd. Tack, därför – ja tack för att ni Mor gör för barnen däremma.

Nu är det inte så lång tid kvar. Precis om en vecka bryta vi upp härifrån och draga, då hemåt så mycket mingom. Jag är nog så tacksam för, att vi ej göra den där långa resan. Här prövar man ju inte alls sina krafter, och så löper nog luften så mycket här – min nog hoppas jag. på, att jag skall ha blifvit betydl. starkare.

Jag är ensammen hemma för tillfället. Emma dalkog i en liten stuga till en liten å – Sandegården ligger så ensammen här i hafvet, och kan vara ganska intressant att se – hela färden varar endast 4–5 tim. Men jag tycker, att för mig är det bästa att hålla sig alldeles stilla.

Två gånger i veckan bruka vi få en bunke tidningar — men de göra en bara vemodig. Det är som vore de flygande alldeles klagna med blindhet. Hvarför skall det taga vägen med våra arma folk?! I tanning vi behöfva bedja för det, att Gud icke skall taga sin hand ifrån oss.

PENSION HELIOS
CIGALE

CIGALE,
bei Lussinpiccolo 14/4 1913

Kära Mor!

Ja, nu lider det väl mot slutet af vår Cigale-vistelse. I morgon ämna vi oss, om det ej blir för svårt väder, med ångbåt till Fiume, en kuststad i det östliga hörnet af halfön Istria. Båten, med hvilken vi fara tillhör det ungerska-kroatiska ångbåtsbolaget och är mindre och smutsigare än Österrikiska Lloyds stora ångare, som gå till och från Triest, men dagen öfver Fiume är kortare och billigare samt går snabbare åt det håll vi ämna oss: Budapest. I Fiume stanna vi väl 2 nätter och 1 dag, då vi ämna bese det närbelägna, mångomta-

nägon nyölk = 1. grädd kan i sommar. En stor glädje har det varit, att barnen varit så friska, och att Mor efter den onda klenheten nu är kryare, samt att Astrid växer såsom det åtminstone låter och jag hoppas förnuftigt med vara förhållanden. Så bra att med det mycket makspådliggande hon hafs ej ombetvådo. Mycket glädes det oss, och att det låter godt med gingfrumma. Hur stort skall det ej bli, jag återse Eder alla! — Människorna här har varit vänliga emot oss och det har gått rätt bra med samvaron trots språk-förbistring och olika nationaliteter, lynnen och kynnen och trots det hetlefvade temperament, som tydligt nog är för ungrarna som en del österrikare här. Ungrarna äro mycket intresserade af, att vi skola resa till deras älskade Budapest och spraka rätt mycket häröm. I dag ha vi sett nya soldater anlända och transporteras söderut. Mobiliseringen (den österrikisk-ungerska) anses här redan kostat 5 à 600 milliones Ö. Kr. I Sverige ha de nog ej reda på en hel del saker här, som ej få tas in i några tidningar! Hälsa nu och innerligt alla barnen och se

Den stora famnen från Mor! Astrid har ej ännu fått sin födelsedag. Hon har ju nu blifvit 8 år. Hälsa Ester och Mor till Gustaf vare nu hans Ester alle!

lade Abazia, dit vi först tänkte oss, men dit vi lyckligtvis icke kommo. Lyckligtvis säger jag, ty det hade säkert blir allt för oroligt och olämpligt för oss, som ej passa för det stora mondäna lifvet. Där är näm ligen f.n. omkring — 43.000 badgästes om året. Teatrar, varietéer, spelcasino, stora toiletter och nyeket judar från Wien. Under Päsk i år kommo dit på en dag mellan 5 och 6.000 människor!! Klimatet är för öfrigt ej heller så varmt där som här, ehuru här visserligen sista dagarna också varit kallt. Ja, natten mellan Lördagen och Söndagen (d. 12 l. 13 April) var här ett oväder med åska, hagel och kvirfelvind och storm, hvars like hvarken Gertrud och jag knappast upplefvat. Särskildt den plötsliga kvirfvel eller hvad jag skall kalla det, som kom nästan utan förberedelse omkr. kl. 11 e. m. och upphörde lika plötsligt, som den kommit efter blott omkr. ½ minut, var något enastående för oss och äfven för en del andra gästen här (utgrare). Ingen olycka skedde dock med undantag af en hel del glas (flaskor) m. m. som gick i kras i inomhusen för vår vård. Ångbåtarna (de stora passagerare) från Ragusa blefvo — 6 timmar fördröjde till följd af stormen. Nu är det dock lugnt och skönt igen. Solen lyser härligt och allt lofvar oss ett utmärkt besväder. Vägen till Fiume är ej heller alls så utsatt för vindarna som vägen till Triest. Det är med tacksamma hjärtan vi helt visst i morgon skola börja vår långa hemfärd. Tacksamma ha vi allt skäl att känna oss, ty ehuru Gertrud varit hitåt ken emellanåt och jag tjuk 2 gånger, har denna tid dock tro vi tämligen gjort sitt så till Gertrud, som ju var anledningen till hitresan, mycket godt. Hon har dock ökat i vikt, ehuru icke så mycket, som jag hade hoppats, (blott 180 gm). Hon behöfver nog försöka gå igenom

Ernst här och gladjas åt så stor för
oss alla. Jag tycker han förefaller fri-
kar än någon gång förut i som-
mar. Ensamheten har ock varit mindre
tung för honom.

Ingegerd och Ernborg hälsa och
tacka så mycket. J. tycker allt att
berätt var för lord. Alfons de and-
ra barnen hälsa mycket. Ernst häl-
sar så vanligt till Mor och Astrid

Och än en gång tack för allt
min kära lilla Mor: Hälsa så in-
nerligt till Astrid.

Mors egen tacksamma dotter
Gertrud.

Österskär d. 1 Juli 1914

Min innerligt älskade Mor!

Nu kommer jag för att med to-
ra samman så säga Mor och Astrid
ett så innerligt tack för de skö-
na, kära dagarna på Addeboda för både
mig själf och mina flickor. Det var
mycket kärt för mig att få komma
och få så där riktigt i ro vara till-
samman med min lilla mamma.
Det har också varit så roligt att ha
haft den där lilla resan att länka på
så att på det sättet kände det nästan
tomt, att ha den bakom sig. Men det
var också kärt att komma hem till

sina barn igen. Det känns alltid så
tryggt att vara, där man skall vara.
Men det var mycket tomt att kom-
ma hem och inte ha sin vän här
hemma. Mycket lite har jag och hört
från honom, ett brev låg vint vid
Finska och väntade på mig, som jag
ej kunnat få. Men nu, om ett par
timmar är den stora stunden kom-
men, då jag får vänta emot hit.
Barnen gladja sig och så mycket däråt.
Här hemma stod det så bra till. Mam-
ma och Hanning hade varit så vänli-
ga mot barnen/dem. De hade söndag för-
middag kommit hit och tågat predi-
kan med/dem/, så hade de fått fara ut
med motorbåt och blifvit bjudna på
kaffe och vatten hos Brännerdals. Jag var
till V:a i går med hälsningar från
Mor och hade en riktigt god stund där.
Här hemma äro mina flickor nu i
full sysselsättning, för att ha så mycket
som möjligt i ordning till den stun-
dande bröllopstiden. Det bakas, vältas
och strykes. Min lilla flicka har kom-
mit och är till god hjälp.
Resan hem gick väl, fastän Emmaboda
är hon brukar vara
var en bra bit ovanligare till Näsby, men
sedan försvann det. Hon hade sig och
blifvit väckt från sin middags-dröm.
Mor skall tala om för Astrid att blom-
morna voro jämmerligt vissna vid
vår hemkomst. Då lade jag dem alla
i stor balja med vatten (men med foga kopp),
dem i källaren och nu till vår stora
öfverraskning så de nu så fräscha
och vackra, och jasminerna fröjda
mig med sin härliga doft.
Nu skall jag ej afsluta brefvet förr
än Ernst kommit, så får Mor en häls-
ning från honom också.
D. 2 juli Ja, nu ha vi ändtligen

had troddes dit, att 1/3 af människorna inte kommit in. Det var roligt att höra hur mäktpåliggande Pastorn hånade dus att tala till denna folkmassa. Åfven an. nandagen var kyrkan full.

Tack, Mor, för de vackra kortet, som vore så rart att få på julmiddagen. Den tak. tus, som vi för två år sedan fick af Mor o. Astrid, stod också och blommade på vårt julbord som en hälsning från Eder.

Och nu tills vist ett innerligt tack för att hårdek minar dit gångna året och Gud gifve ett godt nytt år!

I innerlig hårdek o tacksamhet
Gerlund.

Ekeshärad 27/12 1918

Vännerna tack för kära julgåfvan, blusdukarna, apelsiner och gåfvorna till barnen! Tack för Dyna. skattningarna och för kaffet. Det ätunder s förträ. !
Innerligt älskade Mor!
Jag hade nu så skrifva och tacka Mor för alla söta gåfvor till julen men jag har varit alltmycket upptagen, och hjärtat är inte lungt ännu. Doktor Sahlin har varit här i dag. Han rekommenderade: en veckas

på Gullbäcken. Ekeshärad 30/12 1918 Dyna måndag!

i sängen och att börja med digalén om
ett par dagar igen. Jag känner mig nu
åter ganska förhoppningsfull — man kän-
ner sig blott så genomträdd efter den tär-
ska spänningen.

28/12. Ja, jag kom i längre i går på mitt bref.
Nu vill jag få säga ett så innerligt tack
för så stora värdefulla gåfvor till mig, Ernst
och barnen. Tack, för det vackra planek-
vethet, som jag dock ännu ej hunnit mye-
ket se i! Och tack för hvar och en af bar-
nens gåfvor som jag tyckes var lika mye-
ket gåfva till oss själfva! Allt var så väl
kommet! Chor skulle ha sett Emmborgs
förtjusning öfver sytrinet — det var så
anadus i hennes smak. Marias pjäxor
skickar jag upp med Hjalmar till nästa
helg, ty de voro mycket för små.

När jag nu ser tillbaks på julen tycker
jag ju den har varit ganska underlig
men med allt sitt allvar djupt minnes-
rik. Det har legat mycket arbete i att man
att se jag fått hänna komma bära upp
det hela — jag har ju så många element
i hennet. På annandagen var Paulus
Colleenus med ju o syster här — då fick
ungdomen leka å ha lite roligt tillsam-
mans. —

Mycket tomt har det varit att inte kunna
få vara med uppe i kyrkan något. Det
hade varit så storhändt med folk på jul-
otten, så att fastän kyrkan hade varit par-

Stockholm d. 4 Okt 1916

Ni voro alla uppe hos Mamsen i söndags, och i går var jag och Gumbog där på Tehalas (= födelsedagspining) — då voro vi många samlade.

Jag har pamperi Mors hälsning till Fridsborg — jag träffade henne i går. — Själf anmälde jag mig på kommissionskontor i går. Det var, som om en sten föll från mitt hjärta, när Ebba meddelade mig, att hon skall gifta sig i nästa månad. Hur kärt skall det ej bli att nu snart få vänta Mor och Astrid till Östermalmsgatan igen. Varen så innerligt välkomna!

Emsi och barnen hälsa så hjärtligt. Gumbog var ännu så förtjust i sitt besk — hennes svar följer. Mången att gå Eder väl på resan.

Mors tacksamma dotter
Gerhard

din egen älskade Mor!

Endelig för många dagar har jag nu dröjt med att skrifva och tacka Mor och Astrid för resan — men jag har knappt vänjat, att Ni skulle ha någon pordgam, förr än när Systern skulle resa.

Nu ett så innerligt tack för allt, hvad jag fick — all kärleksfull omsorg, allt arbete, alla mina kära kuddar — tack! tack, älskade Mor och Astrid. Tack, för all förning, så värdefull i våra bistra tider! Barnen ha er

vill så förtjusta i äppelma, och vem-
sen ha vi haft så mycken nytta af.
Rosorna då så vackra är det en fröjd
att se dem. Jag tyckte det var så
varit att Mamma fick de andra blommorna.
Hur stod det till med Edur sedan
jag rest? Var Astrid alldeles förbi?
Hjälp var jag så genombjöd på
Söndagen, så att jag mubrade så myc-
ket, hur det var med Mor och Astrid
Mycket hade ock Emil att medde-
la, när jag kom hem - och det tar
pi också. För Ekshäradets skull känna
vi oss ganska pressade. Församlingen
kommer ej att ta avvendt - kanske
är det och det bästa. Ty allt har ju
sina sidor. Och jag har blifvit så
starkt påmind om, att vägen är,
nöd - bön - välsignelse. Någon
annan väg är ej god, om den och
synes bekväm.

Ja, det har varit åtskilligt som
har tugit, men därom mer, när vi
träffas. - Ganska grijma känner
vi oss härom afton genom ett telefon-
samtal med Herdis och vi fingo för-
stå, hur klen Herman är, fastän
han står i arbete. Han har ofta myc-
ket oroliga nätter. Både hjärta och
njurar äro angripna. Vi komma
troligen att resa upp dit i morgon,
ty vi hafva ej träffat dem på så länge.

Och den stora händelse: Mannes
och Herdis lilla flicka. Ja, vet Mor
hemme
det? tycker jag man får riktigt godt
intryck af. O, hur stort om hon finge
blifva lik välsignelse och glädje.
Nog kommer hon att förstås efter
konstens alla regler, men jag tän-
ker, att hon och kommer att bli lik
förstnan.

en Söndag. Ty där är det i kyrkan inte mycket öfver fyrpunkten, och man kan ju då inte begära, att det skall samlas mycket folk där. Hog var det ändå några öfver 100 pers där i söndags. Kära, älskade Mor, hur innerligt koppas vi nu ej, att den våra kylan ej måtte återkomma. Det är en sådan utomordentligt vacklig tid för oss i Ekshärad. Det ligger händ på Emil att om möjligt samla alla dessa nyvaknin i kyrkans hägn, ty endast därigenom, tror man, att denna väckelse kan bli till verklig och vidare välsignelse. Emil har därför vänt sig till Nyrén. Engström och Beas komma hit sista veckan i Januari, då Emil har annonserat om, att väckelsemötena

Ekshärad 15/1 1917.

Min dyra Mor.

Innerligt tack för Mors så kära brev med gårdagens post!

Ja, nu har våra gossar rest. Det var inte så lätt att skicka dem ifrån sig, särskildt var skilsmessan från Ragnvald smärtande. Hjalmar fick i Lektor Rudberg så god reseällskap, hvilket var en stor lättnad. Men Ragnvald fingo vi skicka ensamma i

dag i går. På vår termometer var det kl. 10 f m. 41 grader. Det är en otrolig skillnad mellan 20-o 40°— dagarna bli så kalla, så kalla. I nedre våningen kunde vi icke vistas, men i öfre våningen hade vi det bra. Lyckligtvis är expeditionen där nere bättre än de andra rummen, men inte tror jag emot hade mer än 8 à 10 gr. där — så det gjorde mig ont om humom. Det var en rihtig lättnad för oss, när termometern i morse visade 12 gr. Ja, nu har jag skrifvit så mycket om kölden, men, tro mig, det har varit en rihtig "upplefvelse". Besynnerligt nog förkyla man sig inte, ana ända vi oss bra. Det är så kännbart, när det är så där kallt

nu också vara så där hoy, när jag i slu-
tet af Febr. kommer upp till Lokalen.
I dag är det lille Hjalmars födelsedag!
15 år blir nu vår käre ældste gosse. Som
Mor höll, firade vi hans födelsedag här.
Hälsa innerligt till Astrid. Nu måste
jag snart skrifva till henne.
Tack för Mors vara bref till barnen.
De tacka alla så mycket därför.
Emil hälsar så vanned.
Gud vare med oss alla! Af Hans hjälp
o nåd bero vi på ett evigtvarigt vårt!
Mors egen Lackrammna dotter
Gertrud.

skola hållas i kyrkan hvarje afton.
Kyrkh. Engström har så godt som bestämt
komma. Nu förstår Mor, hvar djupet ännu
sak ligger på våra hjärtan, och hvar man
måste ropa efter/Gud skall gifva sin
välsignelse härtill, men då måste vi också
få godt väder, ty annars måste det hela
inställas.

Hur vi annars ha haft det här får väl
Mor så grundliga beskrifningar af Kjal-
mar o lite af Lektorn också.

Kan Astrid haft tid att höra efter våra
tomtåsar — det är bara afsändarna, som
kan hjälpa åt dem till rätta.

Tänk hvad Mor, måste våra brev, som ofvan
med så många tjenaningar. Måtte Mor

Ekshärad 27/3 1918

Älskade Mor och Astrid!

Emil och jag sitta nu uppe i kalsen tillsammans och invänta vår kära Hjalmars hemkomst, och vill jag använda denna stund till att sända en liten påskhälsning till Mor och Astrid. Det är längesedan jag hörde något från Eder, men hoppas nu få höra så mycket mer genom Hjalmar. Jag har visst inte rikligt tackat dig, Astrid, för dina kära brev till Gerlinds-dagen. Tack, för att du kom i håg att sända mig en hälsning då!

En tjenstledig vänn hälsning från Mor

d. 24/3. Ja, nu ha vi Hjalmar hemma, det är att få hårt och dyrbart för oss, att ha gossarna här. Tack för Mors mycket kära brev, för alla varma hälsningar! Tack för att Tom medsändes både gammalt och nytt! Dimmor tänger hade jag flera ex. af förut. Kära Astrid, jag trodde jag skulle få duken, du lyfte åt mig också med. Den fick jag aldrig med mig – har du inte sett den? Kanske vill du vid tillfälle skicka den tillsammans med mjölpåsarna. — Vad Ni måste vara genomfrusna, som ha haft Mulanders en hel vecka, och de förde väl ungefär lika mkt ono med sig, som jag gjorde. Jag tycker det är oerhördt dt ha haft 8 sådana oroselmor. Nur skall man ordna sina Tibilun-besök så att det ej blir på det sättet, ty det är inte riktigt tillfredsställande. Kära Astrid, om jag kunde få dig hit i riktig ro en tid, vad det skulle vara för en stor glädje. Tänk på att använda Fridaborgs hjälp om icke nu, så en del af sommaren, så att du kan komma hit. — Ett ganska stort bekymmer har jag haft ö här ännu för att få flickor till våren. En har jag fått till hösten, men ingen husa har jag ännu lyckats finna. Det är svårt att få. – Ännu ha vi fått post hvar dag, men det är ojämt med afgångstiderna. – De innerligaste hälsningar fr. Emil. Barnen skulle skrifva själfva. Och nu till sist: Gud gifve Eder en god välsignad påsk helg! Eder Gerlind.

Emil har varit lite nedstämd nu en tid, särskildt oroande har det varit, att han hals varit betydligt angripen. Lyckligtvis började det vända, förrän han på söndagen afslutade sin tjänstgöring och nu hoppas vi innerligt, att det skall gå väl igenom med de gudstjänster som vänta honom. I morgon afton kl. 7 ha vi nästa vandsgång - några anmälningar har Emil fått mottaga till dem. Sedan skall han tjänstgöra Långfredagen och Påskdagen. Annandagen skall Kand. Norbäck hjälpa. Någon månning kunna vi inte få vänta - och det är en stor försakelse tycka vi. Ja, kära vänner, kyrkan här börjar bli oss mycket kär, och nog är det en liten skara, som där börjar känna sig hafva sitt andliga hem. Och visst börja vi att spåra att gudstjänsten är kyrkligt liv. Hur stort är det ej finge vara! Gud gifve det!

Det är ganska egendomligt att här t.o.m. Ekshärad äfv. Maria Beb. är hållen för en så stor högtidsdag. Då skall så många, som möjligt nor till kyrkan för att — höra harmonier och träffa hvar andra. Och det kändes allt den dagen i den lilla [af en brokig skara] platsen fylldta kyrkan. Men Emil lyckades att få full ordning och värdighet i gudstjänstförrättningen, men det känns att så få ta i örat en församling som hade man en skara bröstkända och förvirrade barn framför sig. Det var en ansträngande dag för E. Kär ha. Den 7 [jan hörs]: kl. ½ 11 f.m. barndop kl. 11 högmässa så tal från gången till församlingen så till sist högtidlig medaljutdelning. Vi kommo hem kl. ½ 2 e.m. då var all vigsel här hemma så dricka vi kl tillsammans - Jan Lind var också här - kl. 2.15 hade

Ekshärad 21/4 1918.

Min dyra Mor!

Nu skall jag söka att i ro en liten stund få
få språka med Mor — jag kan ju inte kalla
upp till Mor en timma, såsom jag skulle
önska. Men kunde jag komma upp, så nog
tror jag att första jag skulle säga vore i
lilla Mor, vad det är vårt att lefva i
våra dagar! Samtliga bröder vilja alltid lyss-
na till blodtörstiga dun
den, och Ryssland och Amerikas nöden bå
pressa med en, att man får arbeta på att
hålla sig lugn
bevara sin fridsinnighet och sann glädje.

Mig synes det så underligt?
Nu hinner jag ej mera, Ottan säger
Mor nu farvål med en innerlig omfam-
ning. Ernst å flickorna hälsa så varmt
Mors tacksamma
Gerda.

P.S. Det kanske kunde vara Mor att
höra, att häromdagen en Rod en invån-
dare i Värmlandsteatern, som
varmt uppmanade prästerna att ta
sitt ombud för det stundande Kyrko-
mötet säger Kyrkoherdarne Ernst
Lundström, Ekshärad å L. M. Eng.
ström, Bolstad. (Men jag för min del
tror dock, att Ernst är för nykommen till
stiftet, för att det skulle gå så)

D.S.

som inte kan taga bort. Emot mörker mycket hårdhet och slutsinne och förvändhet från
i vår församlingsarbete
Ena som ibland djupt tager honom och pressar honom ner. Vi säga ofta åt varandra, att vi måste ta vår plats här som på ett missionsfält, jag menar inte vänta oss mera, ty församlingen här är så genomfördränkt. Men hvilken hvila och vederkvickelse ha vi icke i vår inbördes djupa förstående och tycka. och i det goda kan, vi få, fastän ibland, när man känner sig mycket pressad känns det mycket påfordrande att andligen bära upp det stora kommet.

20/4. Ja, längre hann jag inte i söndags redan var jag ute med Emil Tia i församlingen. Den varan brukar jag få Hjalmar hämta dagen. Hanske kunde han taga med sig brevet till Mor.

Nu har jag verkligen ovantligt mycket om mig. Agnes lämnade i går, skälarna gå ännu kvar och då är det grundning städning efter dem. Hos o mörkrum ha vi gjort i ordning och så mycken konservering. Så ha vi trädgården att ordna i stånd med och arbeta i. I går fick jag just i ordning gjord en rabatt där vi skola plantera 50 st remontanter - den lades med mycken omsorg, så det var klart glädje om den komme att gå. Mor har det räcker verkligen till med arbete o omsorg. Och i alla dessa måste man se till att det dock mellan vi öfver kommer. Vart skulle det annars gå för Emil?

Om söndag lyser det för första gången för Elsa Ekblad - d. 21 Maj skulle bröllopet bli. - Lilla, lilla Mor - är det bara Adam bada, Mor har att tänka på för många vintes

Ekshärad 7/6 1918

Innerligt älskade Mor!

Nu hoppas jag, att jag har Mor i Österrike lyckligt på Addeboda. Förstår, att det är besvärliga veckor, som ligga bakom, särskilt besvärliga därför, att jag förstår, att i våra dagar är det så mycket, som vill tynga ner. I ensamheten i Sveriges land längre. Innerligt hoppas jag, att Ni skola få känna en lättnad på Addeboda. Måtte Ni bara få regn! Annars blir det ej lätt att vara på landet heller. Vi fingo i går här ett härligt åskregn – så att vi tycka, att hela naturen i dag har en annan

Det var en resa, som tog både på krafter och sinne. Han har en lärarinna här, som gör honom otroligt stora bekymmer. Annars har det nog i det hela varit lite bättre med Ernst. Om söndag väntar honom en anträngande dag. Då har han första predikan på läsning med nattvardsbarnen och så första samlingsafton. Jag tror dock ej, att de komma så många till den.

Ja, nu få vi i morgon vänta Hjalmar hem. Det skall bli så härligt. Hann Mor att träffa Margit? Jag tror, att både Fröken Fredlund och Margit ärno glada att få återvända hit i höst. För Ingegerd är det mycket roligt efter Margit. Jag är för Ingegerds skull glad att Ingrid D. kommer hit i sommar – hon behöver få intryck af en annan flicka också. Ja, älskade Mor, måtte Ni få en god sommar. Ni ärno inte så lyckliga som jag, Ni ha så mycket att tänka på. Nu har Ni det med ping pong nu? De varmaste hälsningar från Astrid Mors tacksamme E-d.

Ernst kom nu för sent. Han kommer i morgon. Vi ock kommer

fångton. Och tänk hvad regnet gjort godt i vår trädgård! Vi ha nu så godt som slutat vår plantering där. Vi ha åkat ut om inte så lite i år. Dubbelt så mycket morötter och rödbetor ha vi sått, och så mycket mera kål – vi ha sått omkr. 850 af dikta sorten plantor – det är ju inte så lite. Men nu få vi vänta vädret af Gud – så af Honom bero vi dock ytterst.

Älskade lilla Mor – ibland kan det att komma en sådan längtan hos mig att få komma upp till Mor och språka om allt. Nu har jag också varit så dålig i brefskrifning en längre tid, så att jag tycker, att det är liksom en lucka. Maj månad har varit en dryg arbetsmånad äfven för mig – det är ju så mycket trädgårdsarbete, som då skall utföras. Nu kan jag säga att det är afslutadt – åtminstone den del, som jag själf behöfver

lägga handvid och det kännes så hvitsamt. Jag tror riktigt, att jag nu kan få börja en mer lugn sommartid, och det känns så skönt så skönt, när jag tänker på, hur jag hade det förra sommarn och sedan hela vintern med alla reparationer och så mycken annan oreda. Jag har ju också i sommar så mycket, mycket bättre tjänst med hjälp. Mor jag kan inte tro så många och trefliga flickor så mycken ambition hafva de båda, och så angelägna att göra till bästa.

Nu ha vi Ragnvald hemma – det är en stor glädje både för honom och oss. Han är alls samma vara, älskliga gosse som förr. I dag var han strålande glad, då han fick följa med sin pappa på en skolexamen. Emmi visor nu flitigt till skolexamina. I tisdags visst han också, då fick Ingegerd följa med.

Ekshärad 4/7 1918.

Gertrud → Maria

Min älskade, dyra Mor!

Ett innerligt tack för ditt kära, kära brev med gårdagens post.

Nu har jag ännu en så märklig tak att berätta för lilla Mor i Åbrink: Konungen och Drottningen har gästat Ekshärad - ja, i går var dom i samning en stor dag för Ekshärads församling. En vecka hade vi vetat om dom tilltänkta besöket, så att det hade ännu upp-

älskvärda och enkla i sitt uppträdande. Ja, bara därefter reste de igen. Och nu är detta märkliga besök bloit ett minne, men förvisso har det lämnat djupa märken efter sig i Ekshärads historia - ett personligt besök, det är av den största betydelse, det har jag förstått. Och Mor skall bo, det var en stor dag för våra barn.

Nu om litet annat: I lördags hade Ernst konfirmation med sina nativvardsbarn. Torsdagen förut hade vi kaffe dom alla här på kaffe. På konfirmationsdagen var det ont om Ernst. Hela fredagen hade han hållit på med arbete till sena aftonen, hade räknat på att få ett par timmars ro på lördag förmiddag. Då kom Dr. Bellander* med Åsa hit - de voro på en turistfärd i Värmland från Stockholm

tagit Lankarna här. Uppe på kyrkbacken var allt klädt så festligt med flaggor och grönt. Emil hade verkligen ordnat allt på bästa sätt och lärt folket och lärt allt upp föra sig väl. Flera folkskaror hade samlats själva hade vi förstås klätt oss i högtidsdräkt bid 4-tiden kom först Kabinettskammarherre Herlenius med familj i en bil, strax där efter Konungen med uppvaktande i en bil, så Drottningen i en tåckt bil, så var det än en bil med uppvaktande. Vi blefva strax presenterade för dem. Drottningen talade så vänligt med mig några ord — Emil fick ju vara med dem som vänd kla tiden. Åfven barnen fick hälsa på dem förstår Ni, hur förtjusta de voro. Efter hälsningarna gingo de 3 första verserna ps. 383 som en barnkör inofficiell, så steg Emil upp på en talarstol å höll en kort, gedigen hälsningstal. Han har varit förskräckligt orolig för sitt tal och jag med, men han synes ha lyckats väl märkt. Flera af de uppvaktande bl. andra Landshöfdingen uttryckte strax sin stora förtjusning, men hvad som för mig har varit är mera gripande och betydelsefullt är, att vi redan få vittnesbörd om att talet så dagit om på våra församlingsbor. Kanske har härigenom någon dörr för Emil blifvit öppnad? — Ja, så fick Emil visa kyrkan för våra höga gäster — jag höll mig till uppvaktningen. Emil var ytterst charmerad af Drottningen. Ja, de voro på båda så som afsmälades med hurra-rop, som verkligen ven ifrån i.

D. 30 - 12.

Imorgon tack för Mors dyrbara brev i lördags! Det kom så i rätta tiden. När jag kom upp till Emmi från Astrids telefonering hade vi en allvarsam stund med den hjärtsvaghet att kämpa ige-nom. Sedan dess har det varit jämförel-vis lugnt, doch förvirad är han mycket nere. Stort är att nätterna i regel varit goda.

Mors G-a.

Ekshärad den 28/12 1918

Kära Mamor!
Nu först måste jag tacka så förfärligt mycket för sjuk-slöttingen, som jag så länge önskat få. Nu måste jag ju tala om hur vi har det här. Pappa är något bättre, men han är mycket matt och kraftlös, doktor Ekblin var här i går och såg på Pap-

pa, han sade att han var glad över att inte hjärtmuskelerna hade blivit angripna, och att han måste ligga tills han nästa gång skulle komma, o det skulle vara på Tredagen den 3 Januari. Så att nog får vi hava vår kära Pappa i säng länge, fråkig nog. Men nu kan jag ej bära tala om det fråkiga utan också om det roliga.

Nu har det kommit mycket snö. I går var det en riktig snöstorm. I dag har vi för första gången åkt skidor, det är mycket roligt, det var en mycket bra åkare, det gled så fint. Men nu måste jag sluta detta lilla brev, för att jag måste ha något att skriva till Mostor Astrid.

Gud vare med Mormor i allt.

Från
Mormors killgivne dotterson

Ragnvald S.

Det var inte lätt att taga emot Elsa Trell så klen och så förändrad genom sin Köhlms-resa. Jag känner mig dock i dag ganska fumodig och hoppfull - vi ha börjat med regelbunden kvila. Så få vi ju taga en dag i sönder.

När jag kom hem från Karlstad i går, var Ingegerd sjuk i diarré med feber. Hoppas dock innerligt, att det snart skall gå över. - Mycket har jag om mig-byk o sömnerska - vi måste ju ha allt undan gjort, till I kommen.

Jag har i dag haft goda underrättelser från Ernst genom Maria E: som varit å hälsat på honom. Det är glest att ha de goda vännerna i Karlstad.

Varma välkomsthälsningar till Mormor Moster från flickor "så varma så så så" ger Ingegerd. Mors tacksamma dotter Gotbrud.

Ekshärad 29.1 1919.

Innerligt älskade Mor!

Hvilken underbar underrättelse Elsa Trell kom hem med. Skulle Mor och Astrid verkligen komma till oss i nästa vecka! Hur obeskrifligt väl komna även I ej! Man har ju ej vågat fullt sätta sig in däri - allt har ju tynts mig så avlägset - och gör det väl än - men när nu Elsa kom hem och talade om, att dagen var bestämd (denna) tyckte jag(s) glädjen en bra bit närmare,

Emsē har jag visserligen nu på Karlstad Lasarett, men jag kan aldrig tro, att han kommer att stanna där länge, så att kanske hinner han komma hem, redan innan Mor återkommer. Min upplåtning är därför den, att Mor ej bör göra någon ändring. Det blir ju en särskild glädje för Emil, att kafva Eder här under den tid, han ännu inte orkar arbeta. Och för mig kommer det ju att kännas, som en särskild gåfva efter den pressande tid, jag har haft och har. Kära Mor, hur barnen glädja sig — inte minst Emborg. "Jag kan inte tro att det är möjligt", sa Emborg i morse.

Kära vänner, så mycket vare I hafven skrifvet i förväg med Elsa. Innerligen tack! Men emellertid ber jag: Tag icke mer mat med Eder — vi ha mat. Jo, messor — det vore varit att få. Kött finns ju att köpa här, om man vill — och är mycket billigare.

Nu bir Maria Eklund så varmt, att Mor skall taga in hos henne på genomresan. Hon vill göra allt, för att det skall bli bekvämt för Mor. Mor skulle äta på sitt rum, och Astrid skulle ta in mat bricka, och Mor skulle inte behöfva stå någon, för än Mor vill det. Det rummet ligger verkligen så bra till. Jag kan verkligen inte förstå, att det inte skulle vara det bästa för Mor.

Annandag var då en lite vitea plats
fullsatt kyrka. Då vigdes efter guds-
tjänsten Fröken Norbäck. Emil och jag
voro bland gästerna på bröllopsmiddag
hos Kamrerns - vi voro de enda gästerna.
I går hade vi middag för familjen
Norbäcks - vi voro då 21 personer.
Emil är öfverlupen af arbete.
Norbor Ludvigs begrafning är väl nu
endera dagen. Kappas att Astrid kö-
ra om att vi få vara med om en brud.
Vi ha ju inte kunnat ~~skota~~ ordna här själv.
Barnen skrifva till nyåret.
Nu sluter jag mina rader med att en
hjärtlig bön, att Mor mycket länkar på
och oss i bön.

Mors egen dotter
Gerda

Eskilstuna d. 28/12
1919

Min dyra, älskade Mor!

Så två så innerligt dyrbara
brev, skrifna af Mor själf, har jag
nu att säga ett hjärtligt tack för. Tack
för att, som Mor säger brefvet. Särskilt
tacka vi för att Mor i bön deltar
i vår djupa hjärtesorg och hjärte-
nöd. Vi behöfva förbön för att på
kraft att tro på och hvila i tro

på vår himmelske Faders försäll-
ec. Ja, älskade Mor – jag kan ej
mycket skrifva härom, men vi
~~vakna~~ bedja om att få vara innesluts-
na i Mors och Astrids förbönner.
Och nu kan Morbror Ludvig så
snälla få hälsa. Det kännes just
synd och godt att tänka på honom.
Lilla Mor – jag förstår, hur det
lär kännes för Mor – jag ville så
gärna träffa Mor en gång till här
i lifvet – älskade Mor, men vinn-
ar jag Mor att få komma
in i det eviga lifvet, där ingen
lynd är mer. – –

Jag kan skrifva till Mostor Ebba,
fastän det ej kan bli i dag.
Hälsa så godt både henne och Mor-
bror Henrik från både Ernst o mig.
Tack innerligt för alla söta och
goda julklappiar till både mig
o barnen. Många af dem var så sär-
skildt välkomna. Ett så hjärtligt
tack till Astrid ochså. I får ej
mycket vänta på mig – jag kan ju
ju ännu skrifva bref.
På julafton hade vi en mycket trä-
la god stämd hvit gran – Klockan
de för Tom. På julottan var kyrkan
ej full, men så var det nära 30° kall.

Ekshåvad 30/12
1919.

Min dyra Modor!

Jag kunner nu blott taga Mor
i famn och säga Mor ett innerligt tack för det gamla året. Tack
för februari månad, tack för stunderna vid Mors sjuksäger, som för
mig äro en dyrbar skatt, tack för
Mors aldrig tröttnande moderskärlek, tack för Mors förbönner!
Guds frid, Guds nåd önskar det nya
året, älskade, älskade Mor!

I kärlek
Mors dotter Gertrud.

(Karlstad Lasarett 30/3 1920)
Eskilstuna 2 April

Älskade Mor!

Det har alarig förlöpt i Karlstad - Emil skref då i stället. Innerligt tack för [Mors] stora, djupa deltagande i vår tunga sorg! Tack för det bref jag fick med Emil, och tack också för det bref, som jag vid har kommit, och som återsändes till Karlstad. Det var ju meningen, att jag skulle stanna där längre, men R:s känslolöst bref så upprörde, när han hade sin mamma [hos sig], att det

den sista, som skall hållas professionen här.

Emil kom hem så tacksam för att han fått vara med om i Stockholm, och han var så tacksam för så mycken kärlek, som kommit honom till del från Mors o Astrids sida. Han hade haft det så gott hos Edor.

Nu vilja både Emil jag sända Mor och Astrid en innerlig påskhälsning. Måtte vi alla få del af Kristi eger öfver synd o död.

Mors innerligt tacksamma

dotter Gertrud.

Ja så innerligt tack för den vara vensteken! Det var så rart af Mor att så tänka på oss o den var verkligen mkt välkommen

måtte anses för honom hälsosammare att endast vara omgifven af främmande, därför återvände jag hem med Emil. Det syntes klart, att Ragnvald är sjuk, ~~på magen~~ men ännu är det så gått pinnt på hvad sätt. Mor, det är så svårt! Han har fått egen sjukskötarska för att tiden ej skall blifva honom för lång, ty han kan inte alls sysselsätta sig med något, hvarken med att skrifva, läsa el. se på taflor. Försöker han, mår han illa, å det börjar gå runtad. Annars syntes den våra värken ej ha återkommit. Jag känner mig stilla, mycket stilla - det är svårt att bli så från, hvad som har varit.

Hjalmar, Ingegerd å vi kommo hem samtidigt onsdag kväll. Det är så kärt att ha dem omkring sig. Ingegerd är så glad, ty det har gått så bra för henne i skolan - hon har nu hopp om att komma upp i gymnasiet i höst.

I går hade vi en dynbar stund uppe i kyrkan - Emil hade skriftemål, men vi voro endast 10 nattvardsgäster. Emil hjärta har under hela denna vecka varit mycket angripet - ej underligt. I natt var det och så dåligt, så att han ligger i dag. I morgon kommer nattvardsgäster -

vid hans sida – under hans ledning.
Han betonade hur församlingens
herde i med o mötgång alltid hade
hafe för ögonen församlingens bästa
– församlingens glädje var hans glädje, församlingen nöd – hans nöd
Ei kände oss djupt gripna Ernst och
jag – där förstår Mor – och tacksamma.
Kl. 4 e. m hade vi samma dag församlingsafton med afsked för Kyrkoherde
Collæus. Vi voro ej så många – 35 inalles,
men de som komma kunna vi "räkna"
med, nu för tiden. Ernst överlämnade då en gåfva fr. församlingen af
375 kr. – I dag ha vi läsflickorna
på kaffe 54 st. kl. ½ 3 – kl. ¼ 4 resor
Ernst. Hinner ej mer. Med de innerligaste hälsningar

Mors Gerlind.

Ekshärad d. 6/5-1920

Min innerligt älskade Mor!
Nog har jag mycket om mig, men
jag längtar så mycket att lite meddela mig med Mor. Lilla Mor, nu
kommer Ragnvald hem – Ernst
reser i afton och hämtar den älskade gossen. Nog förstår jag, att hela hans nervsystem är starkt efter den
nu långa hviloltid. Själf är han ju
verkligt lycklig att nu få komma hem.
Vi kunna nog ej vara lika glada

ty åt hans anda kan inte göras. Han
har ett bestämdt, lokaliserat begrepp
öfver centrum i hjärnan, som när
som helst kan framkalla. Inspired-
värk, kräkningar och — det som je
vet det djupt tänkbara — medvetslösa
handlingar. Alldeles utesluter andra
Doktorn det ej vara, att det anda
kan liksom försvinna så småningom,
ty de ha ej kunnat konstatera, hvad
det är som framkallar brytet. Det få
på ett sympatiskt sätt lämna vår
älskade gosse i Guds hand. Så länge
det går, får han nu emellertid be-
handlas som förr doch aktas för all
ansträngning så lite kropp som själ.
Doktorn vill ej att hans studiers skola
afbrytas. — Men nätverksfäret inte låta
upp, utan gå om sin klass. Upprepa-
de gånger sade Doktorn åt Ernst i
telefon, man får se till, att han får
så mycken glädje af lif som möjligt.
Lilla Ivor, lilla Ivor — Ivor förstår
hur allt detta hänger. — — —

Vi ha fått en god innehållsrik
pingst, med verklig högtid och myc-
ket folk i kyrkan. Annandagen
höll Kyrkoh. Collacus sin afskeds-
predikan. Han afskedade då församl-
lingen och sin Kyrkoherde. Han sa-
de bl. a., att hvad som var honom kär
rast att lämna i ~~församlingen~~ Ekshärad var
~~Kyrkoherden~~. Han hade anstått det
som en tid för män att få arbeta

Eskilstuna 1/juni 1930

Min innerligt älskade Mor!

Jag längtar att sända en liten hälsning till Mor och tala om, hur glada vi äro åter att nu ha vår lille gosse åter hos oss. Det är ju, som hade vi fått honom nu nyss. Mor förstår, hur det då känns. Han är pigg och vaken och så älsklig, Mor, men mager och blek, sår-skild Stundtals. Två timmar ha[de] han nu legat hvarje dag och måste ätas på många sätt - inte får

Tack för paketet till Emmaboda som Gerda och Torsten.

vårbjuk. Om 14 dagar måste vi ha allt i ordning, då konfirmanderna komma, och då börjar en hård och an-strängd tid.

I söndags hade vi Kyrkis. Collaus med sin måsse Jon hos oss för sista gången. Det har varit ett så gott och varmt afsked oss emellan.

Och nu vilja vi få tacka Mor och Rörda för Eder djupa deltagande med oss under den mörka tid, vi ha haft att gå igenom. Helt visst har den för oss haft en djup betydelse. Inte är lidan-det borta, men det har fått en så mjuk, helt gifvande prägel nu. - Nu måste jag också riktigt tacka för underbjudet, som är så van o trefaig och tack för fiskfärsen i påsken. Många gång har jag tänkt, att jag glömt att tacka därför. De bästa hälsningar från oss alla. Mors Tackamman Evstra och lunnpom.

han höra el. ro ensammen, inte
får han simma ut på djupt vatten
o.s.v. Vad man väl märker är,
att man måste vara så rädd för alla
som tar på hans känslor. ~~Det minsta~~
(han/Ter) Tror el. inor misstänka, spi-
per det honom så djupt, att man är
rädd för, att han far illa därav.
Ja, lilla Mor vinn är han upptäckt på
många håll, men annat var ju ej
att vänta. Svåra stunder med tandvärk
på de gångna har han allt jämt, men
jag hoppas, att de mer o mer skola för-
svinna. Han är ju så lycklig att
vara hemma igen, och han trivdes
så mycken glädje omkring sig, alla-
les som förr. Och nu få vi ta en dag,
en tid i sänder och se, hur det kan
ställa sig för honom i lifvet. — —
Gertrud Löfgren har i dag rest.
Det är en lilla snäll och barnslig
flicka — blott lite tankspö i blandet.
Hon tyckte inte att det var roligt att
resa från Ekshärad. Ja, det blir lif-
ligt nu en längre tid för oss. Om fe-
dag kommer Ingegerd — det är en stor
glädje.
Inledningen till sommaren är dryg,
och genom att jag under månaden
varit så neru med kraftur och an-
fallsmod, är det mycket som ligger
efter. I dag har vi börjat vår flora

Ekshärad 4/3 1921

Min dyra, älskade Modur!

Hur innerligt välja nu ej Emil o jag tacka Mor för Mors kärleksomsorg om oss. Det är då så alldeles för mycket att Mor skall behöfva sjukvårdarska, men vi kunna endast så varmt tacka därför. Jag förstår att anskaffan det af sjukvårdarska har vållat Astrid mycket, mycket bevär. Och vi tacka så innerligt åfven därför. Bi togo i går kväll emot kunne och kan jag rikligt glädja Eder med, att hon på oss alla gör det bästa intryck. Emil tycker, att hon har så trifsamt väsen, så att vår tro är att ni ej kunde ha fått någon för oss lämpligare. För mig är det obe-

Ett innerligt hjärtlig kärt tack för outtröttlig, uppfinningsrik, långmodig, förbedjande och bärande kärlek till Mor och Astrid från Eder i Jesu Kristi kärlek förbundne och i sorg o bedrövelse kärlek förenade Ernst

Ett värmländskt tack, kära Astrid, för dagbarna, kärleksfulla brev!

att ha haft kunnat här. Nu är jag så glad, att hon kommer upp till Mor o berätta lite bättre än i bref, hurru vi ha haft det.

Lilla älskade Mor o Astrid, att ha vi fått en sådan vårsemester med fröken att Emil vi tacka så varmt åfven för det. Vi äro obegripligt outtröttliga.

Hälsa vår älskade Hjalmar. Han skall få bref om tisdag.

Tacksam kärlek
Mors Gerhard.

skriftligt hälsning att ha fått en vid min sida, som förstår mer än jag själv, det är för mig en oberbiglig känsla att inte att ännu hvilar på mig. Många behöfde jag denna lärdom. Innerligt tack för att Mor o Astrid bredde mig denna lärdom.

Emil har haft en sådan god natt — o jag med, och vi tycka att Emil i dag är bättre. Visserligen kom en timmes vaghet öfver honom af ren i dag så att "sytur" gaf honom komfort, men fem timmar tycktes jag var lindrigare än för — det är, som hade vi kommit in i en annan tidsperiod. Den starka spänningen har lämnat mig. Och dock, älskade Mor, måste jag tänka de vackra vi nu ha bakom oss såsom lösande till mina djupaste och dyrbaraste erfarenheter. Guds nåd har varit så stor mot oss — den andra världen har varit oss så nära, o åfven under stor nöd har Emil känt mycken frid. Älskade Mor — att en gång i en annan värld få komma närmare Gud måste vara något oändligt. Lilla Mor förstår nu hur tacksam jag är för nådom som varit, för den lifsvisning som nu är. Vi hafva ju allt för att endast taga en dag i sender. Vi veta ju ej hvad den nästa skall bära i skötet, men vi veta, att Gud är god.

Det var helt underligt att i mor e vaga "adjö" åt Hardis. Det har varit så dyrbart o värdefullt

Ekshärad 18/7-21

Min lilla älskade Mor!

Ett innerligt tack för ditt så kärlekspullt och dyrbart brev, som vi nu fingo för ett par veckor sedan.

Jag kan nästan önska, att jag hade skrivit i går, ty då såg allt så ljust o förhoppningspullt ut för oss. Efter en god natt kände han sig så upprpiskad o klarkt, att vi vågade låta honom försöka ligga i en häng-matta. Mor kan aldrig tro, hur vi alla njöta där ute i det gröna tillsammans - jag tyckte verkligt, att jag var ute på sommarnöje. För första gången på lo vi alla middag tillsammans, Emil både för oss, och vi hade en sådan hvil-

Min Gud vare med alla våra kära, som vi ha på Addeboda! Mors egen dotter
Ge f Emborg en liten klapp. Gerhard.

sam söndag. ~~Tittarumman~~. Emmi gick inte in förrän vid 1/2 7-tiden - då blef han buren upp. Men antagligen hade han legat ute ~~utte~~ för länge han blef nog för kall, och som äfven det onda är nära envisaste konsen obetydligt, så att nätter blef full af oro. — — —

19/7 Jag kom ej längre i går - i stor hast, ehuru jag både nu några ord till Astrid, som jag hoppas hon har fått. Sedan i går hade jag lite återsällning af barnen. Jon ehuru, att de ha alla fyra fått ge sig ut på en liten förvandring till Frykensjöarna. I dag kl. 8 f. m. gåfvo de sig i väg, så fulla af glada förhoppningar - de fingo åka den första halfmilen, men sedan skulle de gå öfver skogarna till Torsby vid Åfre Frykensjön. De skulle med båt i ladan å mässach hade de för en del af färden åminnelsen. De få inte taga några för länga vägar för sig för många dag, men Jon förstår nog, hur noggrann dessa var för dem. Om fredag vänta vi hem dem igen. — —

För Emmis öras skull hade Doktorn lofvat komma hit i går. Han kom ej förrän kl. vår 11 på kvällen. Då hade vi slutat att vänta honom, så att äfven jag hade krupit i säng. Han gick ej hänifrån förrän en kvart öfver 12 - hade hållit på att pyssla med Emmis öra hela tiden, men jag har dock hoppet, att Emmi nu fått verklig hjälp. Han konstaterade en betydlig förbättring med hjärtat men framhöll också behofvet af den största försiktighet, då hjärtat nu mäste vara mycket öm tåligt. Men denna försiktighet

Ekeshärad 9/8 1921

Min dyra, älskade Mor!

Nu skulle jag helst personligen vilja komma och slå armarna om Mor ö Astrid och säga eder hjärtetack för all kärleksomsorg om vår lilla Gunborg på alla kärleksgärningar mot henne. Jag förstå vi, hur hon har blivit skött på alla bästa sätt, och vi känna oss så tacksamma för allt. Hon har ju blivit fetare, men icke sprödare utseende har hon hvar. Hennes temperatur har ej varit tillfredsställande hvarken morgon el. afton, så att vi tör vi ha henne uppe mycket litet. Men om nätterna har hon sofvit 10–11 timmar. Mycket har hon fått sig vid Mormor ö Morfar ö Addeboda. Alla där ha ju varit så måna mot henne.

Hur mående det nu vara med lille
älskade Mor – det frågar man sig
ofta – och man längtar att få taga
sin lilla mamma i famn. Har Mor
flyttat in tänka vi taga vägen öf-
ver Tekim vid vår nästa – det
vore dyrbart att få träffas.
Med Emil synes det gå framåt – det
är allt så underbart. Jag har nu
mycket, som ligger på mig – först
nu 50-årsdagen sedan kommer det
ena efter det andra. Mina krafter
kunna ju ej vara ökna, men jag hop-
pas att det skall gå för mig. Jag kan
ej säga hur innerligt jag hoppas att
Emil skall få en verklig högtids dag
med värme o kärlek – han behöfver det
så väl efter sin långa vråfvelid.
Maria hoppas vi nu snart få hem.
Emil skulle också skrifva, därför skrifver
jag ej mera nu. Innerlig tacksam kärlek
Mors Gerhud.

Ekshärad 22/8 1921

Min dyra, älskade Mor!

Nu stiger jag Mor på innerligt i famn och beder: Gud välsigne Mor! Hans frid uppfylle Mor! — Mor får börja sitt nya år under stor vaghet, och jag förstår, att Mor på ett särskilt sätt mednan, vad detta år skall föra med sig. — — Lilla älskade Mor, vi känna oss vilja så långt

Nu har jag mycket att tänka på, men kraften är så små, att jag nätan bäfvar. En stor byk ha vi i dag börjat, å kommunista ha vi också.

Hälsa innerligt, hälsa Astrid tac ka kunne för bufvud i höstas.

Innerlig kärlek Mors Gerhard.

Dyra Moder! Även jag vill denna dag så varmt sluta Mor i famn, tacka för all kärlek och bedja Guds välsignelse ned över min dyra Mor i nytt, rikt bärande mått.

Mors i tro o kärlek förbundne Ernst

vi få behålla vår Mor. Inte är
det ofta, vi få träffas, men Mors
medbärande kärlek, å Mors för-
böner har för oss betydt mycket
under vår långa prövotid, och vi
tacka af hjärtat för allt.
Jag förstår jag, att Mor kan
längta att få komma <u>när-</u>
<u>mare Gud</u>, in i Hans him-
mel. Även jag kan känna mig
fristad att däreften längta,
men min lifsuppgift är ju
ännu ej fylld, så att jag får
nog ej längta ännu – – –
Ja, nu vill jag önska, att Gud
skall vara Mor och Antnice
mycket nära på Mors högtidsdag.
– Tänk om vi skola få träffas
d. 1 början af September! Mor
kan inte tro, hvad jag tycker,
att det skulle vara kärt. Men
vi kunna ej skjuta på dagen.
Jag behöfde skaffa flickorna det
och annat, och då är det endast
på en lördag, som de kunna
komma upp. Jag tänker fråga
Abels, om flickorna få bo hos dem den
nätten. Så tänkte jag fråga om
Hjalmar* kunde få bo hos Axel
Lundströms, ty det blir min ända
tillräckligt för Eder att taga
emot Ernst mig å lilla Gumborg.
* honom måste jag också skaffa
kläder.

Från Astrid hade jag i dag ett så kärleksfullt bref för hvilket jag hjärtligt tackar. Jag skriver redan dagen till Fröken Robertsson å ber henne komma d. 15 Jan. Men jag har

Schloss Hausbaden
Badenweiler 22/11-91

Gertrud → Maria W

Min innerligt älskade Mor!

Ett så innerligt tack för Mors dyrbara bref, som vi fingo i söndags morgon. Vi läste om dig många gånger i söndags. Söndagen var i inre mått en god dag, men prövande – Ernst var så kraftlös. Det var för oss en hjälp att få känna inre gemenskap med Mor å möta Mors bärande förbön. Tack, tack!

Sedan i går är Ernst verkligen bättre, vi se det nu betydligt förhoppningsfullare, och tro, att vi skola få komma hem till jul. Doch är det så, att bara jag är bor-

ta från honom en liten klocka med
vas mig, om jag skall finna honom
"kapritt", (som de här så mkt säga)
när jag åter kommer till honom.
Men vi ha börjat ordna för vår hem
resa. Resan till Berlin tar en half
dag å en natt, där tänker vi stanna
i 3 dygn, så en dagsresa till Mal-
mö, där vi stanna 2 dygn, så en
natt å en dag hem. Vi välja natt-
resorna, då de åro för Ernst (d/z) klättrig.
(jag mena, dels vi stannat på Berlin)
vid alla stationer) beställa vi
rumstot - Ernst måste ju ha det
fullkomligt lugnt. Jag tror knappt
vi kunna förstå, hur klen hon är
för minsta irritation el. anstränging
ning kan jag fukta vecken. sjuk-
dom. Vi åro mest rädda för

Sassnitz. Lilla älskade Mor - jag
behöfver känna mig buren af för-
bönen inför den rösen. Tycker mig
behöfva en hel här af Guds änglar,
för att det skall kunna gå väl igenom.

Skulle några vilja försöka berätta om den mark-
liga resa, vi gjort genom halva Europa med en sjuk
dödssjuk. Men det kommer nog att gå skralt, ty
min stora människokår är i stark dalning — Ernst har
varit så sjuk i natt. Förlossningen har tynat mig
så nära, och jag kan ju ej önska annat än, att han på
bli förlossad — han får lida så outsägligt. "Schwester"
som dock haft lång erfarenhet i sjukvård o bl. a.
tjänstgjort två år vid olika fronter, säger sig aldrig
sett någon få gå igenom sådana lidanden vid
sitt medvetande. Men nu är vi dock komna
så långt inne i främmande land, han har
icke längre att genomgå en annan alla bemärk-
elser — han får ligga tysta i sin ensamhet. Och dock
ligger annan hemma för oss en sak så mycket större
än förgäves att taga sin tillflykt till Honom. Det har
varit så tröstrikt hittills. Evig kärlekens ögon ha blickat
så uppmuntrande för oss att vi kunna ta på den.
Jag skulle vilja berätta om annan sak för dig, men

Ernst är Svensk

S. 19/12

Ernst har
skrivit så på
gossi i natt
– heliga –
tills han fått
sin syster
Ingrid. Rik-
tigt. Ernst
Ragnar kom
nyss hem i
kväll kom i
på. Så att
de skall
vara ordent-
ligt. Hej då.
E. G.

kan ordna i mitt brev antyda en o annan. På för-
middagen kom mor ut till sjukhuset Lazarus
hörande till en diakonissanstalt. Där träffa
de oss härlige Elis möte. I samning hade jag klätt
redan på en kvart. Första dagen, på lördagen
blef också jag dålig, så att jag inte ens kunde reda
mig själf än mindre hjälpa Ernst. Sedan på sön-
dagen fick ett svårt kväfningsanfall kl. 2–4 e.m.
– då var jag just borta hos Sebardts. Sedan mellan
kl. ½ 10 – ½ 12 fick Ernst sitt första hjärtkramp-
anfall med svår ångest. En sådan tidsandrum
stund har jag aldrig förr varit med om och inte
trodde någon af oss tre, som då stodo vid hans bädd,
att han skulle komma på igenom. En af de syst-
rar som då hjälpte honom är just vår nästa syster Hed-
vig, som sedan följde med oss. Detta var natten
till måndagen på tisdag morgon kunde vi dock för
våra vår resa ö Schweitzer hade kommit så passi-
ö var reklam. Sebardts voro oss lika stor hjälp.
Hur tacksamma voro vi ej, för att Grunborg fick
bo hos dem, och slapp vara med om allt detta
våra. De skaffade oss en "Grenzenpassierung"
och passerandet af gränsen gjorde oss inte bekymmer.
På färjan log den så vanligt vänsälle kaptenen oss vi kände
i sin vård. I Malmö bodde vi så bra – just för oss lämpligt.
Andors var oss där till god hjälp. Särskilda goda är ha kommit
vid af färden, då Ernst fick börja rensa med sitt kväf-
ningsanfall. Han var så sjuk under det sista dygnets resa.
Jag trodde om han skulle kunna stå ut tills vi kommo
hem, men det blef bättre mot slutet af resan. Krampanfall
fick han ~~dock~~ upprepade gånger. Denna anfall har han

Ekenborg säg så strålande ut i går när
när hon talade om för mig, att hon kän-
de flera kristna personligheter ö näm-
de bland dem – Mormor, samt sade
till: "Mormor är gammal, men ändå
ung." Ja, gammal till själen det be-
höver man ej bli – när man har
lifskällan att dricka ur. Det tyc-
ker jag är värt att veta, när jag skri-
ver öfver de 50 åren.

Hälsa Astrid med ett varmt Tack
för bref i måndags.

Mor egen Tackeramme dotter

Gerhard.

19/2. Tacka Astrid för brf, som vi fingo i
går afton. Det gör oss så ondt att höra,
att Mor så ofta har bevärkningar å lidande.
Bed Astrid skrifva adress på inneligan
de kort. Viste ej adr. därför kommer det
så förenadt

G d

Lilla Mor – jag kan
nie ej tacka för skrif-
vandet, som är en lå-
dan liten gåfva inte
minnet för själen. Det
känns emn en and-
lig reläudom att ha
den närheten i vår väg
kammare. Tack, emn
lilla älskade Mor!
Så tycker jag mig
nu ha fått det ka
beknämd,
att jag
blir nik-
tigt kut-
tränad.
Är en gang
varma häls-
ningar.
G d.

Ekenhvad 17/2 1922

Min djupa älskade Mor!

Lilla Mor, nu har jag dröjt alldeles
för länge med att skrifva och säga
Mor det innerligaste tack för Mors dyr-
bara bref till min födelsedagsmorgon
– det kändes varmande för hvar gång
jag läser igenom detsamma och det så vanligt
tack för den fina, välkomna gåfvan.
Och tack Mor för att Astrid fick kom-
ma – det hade varit mycket tomt utan
henne. Tack, för det öfverflöd af vän-
lighet som Mor hade mig lig. Emnd är
jag blir att så bortskämda af Mor och
Astrid. Ett innerligt kjärlektack
för allt! Hvar sak bär jag på ett vänligt
minne om Mors älskade, rika kärlek.

Att jag kunnat dröja så länge med att själf skrifva hvor på, att Alice fick munliga tackhälsningar med sig härifrån. Hon har nu ock fått berätta om högtidsdagarna här, så att det gör inte jag. Vill blott tala om för Dig, att jag är så tacksam för min 50-årsdag, ty jag har känt välsignelse af den dagen. — — —

Vilken gåfva var det ej, att Ernst den dagen var så pass bra, som han var, ty sedan dess har det ingalunda varit så bra. Sedan Alfrid reste har han 3 nätter fått ligga vaken tre kl. 6 f. m. med allehanda plågor å färde. Sådana nätter ta mycket på nervsystemet, som nätterligt är. Han har doch hållit sig förunderligt uppe några timmar nästan hvar dag, hvor jag. Han har sett blek ut, mun tunnit och arbetat vid skrifbordet. Dock har han varit rädd för att träffa människor. Häromdagen var Alice Hedenius å Ida Behm från Adolfsholm här en stund (två månader af dem, emellan) — det var ej så lämpligt för honom. Bättre gick det i söndags, då alla hvarken voro här på kaffe en stund. Emborg är nu åter bra å i full verksamhet. Hon har börjat på spela för Ida Ohrsing, som bor vid Kryckhedan och kan ge nybörjare pianolektioner. Detta är Emborg lika glädjande och lika lätt vederkvickelse. Emborg är verkligen så intresserad af sin musik i år. Hon tjänger också med hvad lätt. Tala om för Alfrid, att jag träffade Betty i går och frågade hvad då, om hon ville komma hit i vår*. På hösten är hon bestämd för att ej stanna. Gud leda det både för hvad å för oss.

Nu en innerlig hälsning från Ernst från Hjalmar å Emborg.

* d. 7 mars sagde: jag talade om för henne att platsen här är ledig i vår

sprutor. Hur tacksam är jag ej för att ha Hjalmar, som kan hjälpa till. Men inom allt

Eskilstuna 26/2 - 22

Min dyra älskade Mor!

I går kväll hade jag en gammal vänegen upplevelse, som Emmi var angelägen om, att jag skulle skriva ned, medan den ännu är alldeles "färsk", och som jag först å främst vill meddela Mor om, skriver jag nu ned den strax på söndag morgon.

Det var i går kväll, när jag nyss lagt mig. Medan jag klädde av mig läste Emmi till högt för mig ur Göteborgs Tidnings blad, handlade om olika kyrkliga frågor. Sedan

jag lagt mig, tog jag den nya
psalmboken o läste i den ett par
passionspsalmer. Då får jag, ifall
att jag kan uppleta någon ytlig
orsak, en så klar förnimmelse
af att Fan var hos mig
- intet såg jag honom,
och intet hörde jag honom, men
jag tyckte dock, att han meddelade
de sig med mig. Jag tyckte, att
han talade om för mig, att han
var så lycklig, men att han hade
mycken kamp - han sade, att vi
skulle få vara tillsammans
i himmelen. Han
var så kärleksfull mot mig, så
glad att träffa mig, o jag tyckte
att han gladdes öfver min vänder-
ing. Så var mötet slut, och hans
närvaro förnams ej längre. Men
jag kände mig djupt tagen - tårar-
na kommo mig i ögonen o det
hela händes för mig så underbart.
— 1/3. Nu har jag åter Emil mitt
sjuk, både i går o i dag har det va-

Ekshärad 19/3 -22

Min dyra, älskade Mor!

Nu längtar jag så att vinnas få skrifva till min älskade Mor. Hur gärna skulle jag ej vilja komma upp till Mor och innerligt få dela med Mor att djupa, omärisamma lidande, som blifvit oss åtagdt och som ingen känner djupare än vår älskade Mor. Men hur säges, "att ej bekåpa böja såsom de, som intet hoppshafva" bi få ju tro och bedja vår Gud om, att de som nu har händt, må få blifva Abel och Ester till evig vårsignelse - att de må finna sin Frälsare - blifva af hjärtat ödmjuka. — —

O, hvad det gör mig ondt om min
älskade Mor, som på sin åldrens dag, då
man så af hjärtat önskade sin Mor
ro, får dessa lidande och därtill
så stora ekonomiska bekymmer. Hur
skall väl allt reda upp sig, o hur skall
Mor o Astrid kunna reda sig.
Det är i sanning en lidandets vecka,
som nu ligger bakom oss. Ernst
har varit så plågad hela veckan.
I går var det doch lite bättre o åfven
i dag, fastän det emellanåt kommer
stunder, då hjärtat gör våldsamt upp-
ror. Det synes bli som förra året, då
han ej fått några rörelser alls.
Mösser Ebba reste i går till In-
tendenten Behms, o skulle återkom-
ma till oss i morgon. Det har varit
för mig en hjälp att ha henne här,
ty när Ernst varit så sjuk, icke minst

Ekshärad 29/3 -92

Min dyra, älskade Mor!

Att för länge har jag nu dröjt med att skrifva till min älskade Mor och tacka för ett så dyrbart bref, som jag fick i förra veckan, å som var mig till mycken tröst. Innerligt tack, älskade Mor! Det var skrifvet just när Mor var så svag – det rörde mig mycket och kändes så godt för mig.

Flera dagar äro nu synes ha gått igenom och ännu gå igenom uppe i Stockholm, fulla af nöd, men och rika på nåd! Det är underbart att höra, hur hjälp kommer. Vi kunna ju endast följa med till,

slutet af maj el. i början af Juni. Det gör mig därför ont, att hon måste stanna t. 1 Maj, men jag har ej tyckts få någon hjälp för. Hon skall ett gå för sig att få våning i Uppsala. Annu ha vi förgäfves sökt finna någon passande.

Hjärtligt skall Mor tacka Astrid för sitt bref i måndags.

Från barnen ha vi goda underrättelser. Mor och en söker nog att göra sitt bästa, men hon dyrbara blir det ej att få så om dem till i påsk. Man behöfver verkligen få samla dem i blond omkr. sig.

Hälsa hjärtligt till Mamma å Abels. Jag har tänkt skrifva till Abels, men det har ännu ej gått för mig. – Innerligt hälsas Mor å Astrid af Emeli. Innerligt önskar vi Edor i Eder kärleksomvårdnad. Mor egen dotter

Gerhard.

ö meddagen nu och tycker, att det är
så lite luft däruppe i biblioteket.
Det är just för tillfället lite ymnigt
här kunna. Ty Hjalmar ligger ännu
Han har ännu ingen dag varit full-
borpi. I måndags kom Ebbas Ra-
berören hem, som nu tycktes påbörja
mer sjuk. För hemma syntes dock in-
flueman vara betydligt bättre.
Han har ej haft högre temperatur än
37.6 men måste ligga. Koppar dock
ej så länge. Så att nu ha vi åtminstone
med mäbrickor lite tre sjuka.
Lilla Mötes är så snäll och hjälper
på allra bästa. Vi ha ännu inte talat
om, när hon skall resa, men hon
vill väl gärna se dem lite fixerade
här först. Han kom just nu in och
bad mig hälsa så ofantligt mycket.
Lisen R. ämnar ju ha bröllopet i

x Ben nästa jag var ute Lilla Emelie Lilja Kalle var
också ute Ljunde, Rose Marie

Rosens vänd tänger. Elsa Ekstrom

men första att mycket har händ,
som drivit till bön om förlåtelse,
om hjälp, men som och gått ut lov
lig i tack. Gud hjälpe Eder alle
först, dag för dag!
Ja, lilla Mor här har och varit
mycken nöd, mycket krappelige
lidande. Det knappt, att jag nå-
gon tid ska honom lida så myc-
ket och så i hållande, men det är
kanske därför, att jag ej minns det
väl. Men det har verkligen varit
fruktansvärda genomgångar. Men
åtminstone vi ha gått lite lina här — i
nått har han gått ofvan så godt
tillsammans att hjärtat snart honom nästa
bättre. Han har därför i dag på
morgonen gått upp ö klätt sig och
suttit en och arbetat lite småt vid
sitt skrifbord, men nog är han ökk

Ekeshärad 30/4 22

Min innerligt älskade Mor!

Så mycken tid har jag ej till brefskrifning, men längtar så mycket att dock få sända en hälsning. Det är en ganska lång och bekymmersam vecka, som ligger bakom oss: Ernst har varit så sjuk och två dygn i sträck, tyngre vara stunder i kväll igen, jag har varit dålig, och alltsedan ha vi fått fara en af de nyanlagna flickorna och framför allt, det var som om Gud för dolde sitt ansikte för oss – vi kunde inte finna vägen. Nu känna vi oss åter frimodiga – nu kunna vi åter hvila vid, att Gud

Kära Mor – jag kan ej förstå, att du kunde missförstå mig så, som du gjort. Jag har ju aldrig tänkt på att bryta med dig, ty du är ju min mor, och jag har ju ingen annan mor än dig. Jag har ju aldrig haft någon annan mor än dig, och jag har ju aldrig haft någon annan mor än dig. Jag har ju aldrig haft någon annan mor än dig.

blott en liten stund till middagen. Så kom den svåra sjuka natten för Ernst, då jag/ stannade för denna, som jag trodde, jag inte längre kunde reda mig utan, så att jag t.o.m. kunde knuffa att krypa i säng i biblioteket (Hjalmar låg i salongen) fick en orosfylld vaknatt. Men jag fick nya krafter i alla fall – dock var det mig omöjligt att den morgonen gå upp å några andra än Lisa.

Hälsa så innerligt till Anbud, med tack för brev å telefonering i dag. Vi tänka ofta på Eden å anar oss till stor trängsel, som Ni helt visst ofta känner. Gud hjälpe en hvar af oss! Det är underbart att få erfara, hur han ger ny kraft, så att man ej alldeles förgås. Farväl mina älskade Mor

i innerlig dotterkärlek

Gerhard

Den nyss ut kommna boken: D. H. Streeter: Sadhu Sundar Singh, Dikonistyr, finns 2:50 rekommenderas varmt. Tack Dyra Moder för all moderlig förbön! Jesu kärlek förenade Ernst

i ein barnkärlighet skall hjälpa
oss och icke lägga tunga bördor på,
än vi förmå att draga.
Vi hade mycket varit att betänkan
oss för. Ville svar, vi skulle ge Mor
Edla, som så vänligt strax frå
ga de, om vi ville hon skulle komma i
gen. Det kokade oss så mycket att
få vara ensamma. Ty umgänget
med Lisa blef tungt i längden – hon
förde en främmande atmosfär med
sig. Lilla Mårten har ju vunnit så
mycket, men vissa finns ännu främ
mande skapet kvar. Men ved Mor,
att är så, att min uppfattning är,
att Morten i morgon tidigt ej får
ej motsaga så mycken tårfärdeh, hon har oftast
stått längst, därför känner hon det
lite hvilsamt hos oss, så är hon ju
så glad, när hon kan få tjäna.

Och det är så, att när Ernst är så
där mycket sjuk, så att man tycker
att dödens stöt för dörren är det en
hjälp för mig att ej stå alldeles en
samman. Att är ju så svårt för
oss, men det förefalle oss, som om vi
knappt hade rätt att beklaga oss av dag.
Vi ha på vårt enkla sätt hafft det så
varit i dag, så att vi kunna oss stärk
ö uppfriskade
ta) (lite själen. Små stunder ha vi
fått vara inne hos Ernst ochså. Just
nu sprakar han helt tydligt med
Hjalmar – men det gör han oftast ehuru
efter en inspruta, å Hjalmar gaf
honom nyss en insprutning. Han
bar mig hälsa Mor och säga, att han
längtar efter Mor – han ville så
gärna få sitta å prata med Mor.
Just Linus sista dag här kunde
jag ej tagga mig upp av längan

Eskilstuna 12/5
-22

Min dyra Moder!

Ett innerligt tack för brev med gårdagens post. Jag kommer mig alltid så väl, när jag läser Mors kära ord. — Lilla Mor, jag har inte tänkt el. känt det som en "Guds dom" i det lidande som nu övergår oss. I mitt yttersta i Anbuden (det är som om en hemsökelse det är Gud) i denna dagar övergår hela vår familj (jag vill minnas, att jag så mycket förr utbytte mig) låg den tanken, att Gud på ett särskilt sätt vände sin blick denna tid för oss in i lidandets mörkrum. Inte ett ögonblick har jag trott, att Gud är med i lidandet alla minne över vår egen högt älskade Moder

Måtte allen nu. Emmi är nu vaken. Hälsar Mor av innerlig hjärtehälsning. Samma hälsning till Astrid.

Ljus innerligt kärlek
Mors dotter Gerhard.

det både i den ena och i den andra, och att Han så vill vårsigna lidandet, att vi en gång skola få tacka därför. För min del har jag haft mycket mörker att kämpa igenom, "ty Gud har förlorat sitt ansikte för mig". Nu är det ej längre så. Ofta ser jag ännu vägen för mig, men jag känner mig frimodig i mitt inre, och jag tror, att vår himmelske Fader skall hjälpa oss att finna vägen. I tisdags - redan jag skrifvit nästa bref till Ostwick, som kanske var vål dystert - bröt gnistet igenom mörkret för mig. Ren vet Ingen, den dagen blef jag så viss om, att Ernst och jag skulle ordna oss för att gå igenom än en sjukdoms-vinter här på Ekeskärsad, att jag därför skulle söka inackorderingar åt barnen och lärarinna åt Ern-

borg. Den samma kväll sjuknade Ernst åter så svårt. Han var mycket sjuk hela onsdagen med feber 38.3 (på morgonen kväll 37.7) svåra kväljningar och en olidlig krånking åt intet och talade intet. I går var han bättre, men febern höll sig hela dagen c. 38.- (kväll 38.2) Det är mycket för honom, som annars brukar ha 36.5. I natt har han varit ganska lidande och jag fruktar, att det i dag ej är så bra. Dr. Sahlin har ock varit i går - men han kunde ej mycket säga. Den dåliga nya sjukdomsanfall gör, att jag ej nu kan söka efter inackordering åt barnen utan där åter sparjande och längtar så att End skall gifva någon vägledning. - Det är så godt för mig att ha Mattis Ebba här.

Ekeshårad 13/6 22

Min dyra, älskade Moder!

Mitt hjärtas varmaste tack för dyrbara, förståndiga bref med gårdagens post!

Här få vi alltjämt gå vår smala, trånga lidandets väg. Ehuru alle Emil mycket ligger i halfsnumret – ibland copar han på riktigt ochså – och genom de inspruttningar x han regelbundet får 2 gånger om dagen, får han på alle emellanåt lida i sina kroppsliga plågor. Kanske är han i dåt hela något klarare, och de svåra kväfningsanfall

x doch följer honom ständig af kväfning åtminstone i ansigtet.

fallen å de svåra kväljningarna
har han slupit. Men då kommer
det för mig med hjärtskärande
— jag har icke hjärta att tala
om för Emil, att han jag tyc-
ker, att han är lite klarhare — jag
får inte själf glädja mig därför
ver, ty intet skulle för Emil va-
ra så svårt, som att ännu en
gång återkomma till lipsic.
Alla hans tankar, all hans ve-
kan går ut på att vinna sin
själs frälsning. Att hans läng-
tan klar efter himmel därofpm.
Nyss sade han åt mig: "det är
så tomt, att jag för ondningens
skull ej alltid kan få ligga
med knäppta händer, ty i den
klädningen vill jag helst alltid
vara." — Ja, så är det visligt, det
märker man på allt. Det var i
morse, jag tyckte han var lite klar-
kare, men nu på f. m. ser han
åter så klen å svag ut. — —
Temperaturen var i morse, som i
morse
går/38.7 — alla aftonar har den
varit något lägre.
Om fredag kommer Ragnvald
hem — det blir en stor tillnad.
Det blir så godt att få hälla i hop.
En innerlig, tacksam hälsning
till Mor å Astrid från den kära
syster.

Mors egen dotter

Gertrud.

Tack, Astrid för ditt kärleks-
fulla uppriktigt deltagande brev.
Vill du å medf. brev till Selma Lars-
son i fyrtia adressen — jag har förlorat
dem. Din syster

G. d.

Enshårad 29/6 - 22.

Min dyra, älskade Mor!

Här går den ena dagen efter den andra, och ofta måste man ropa i sitt hjärta: "Gud, hjälp oss att hålla ut, så länge det är Din vilje!" I går sög man ofta ett så djupt drag af förtvivlan öfver honom, då barnen tycka, att Far var ute som ett vanligt djur, och därmed kan låg han i en mycket orolig slummer. Underligt nog känner det nu ofta, att mätten han är starkare om nätterna, så att vi måste säga, att jämförelsevis är de goda. I natt sof han ett par timmar i sträck riktigt stilla

Kl. 2 middag. Emmi, Karin, Hanken och jag ha nyss ätit middag tillsammans i sin ordliga kalfkvarnsmiljö.

Lilla Gerda kom hemma i morse: I glas mjölk blandadt med vatten. Sedan 1 kopp te med grädde och middag lika med fruktsaft. Det är med ett möda o många pauser han får detta.

Att ha barnen kunna alla är ju min stora glädje. Ofta tycker jag dock, att det är så ont om dem också. Förstår Mor lite, hur vi kan ha det nu? Jack lilla älskade Mor för att Mor i ett hållig kärlek så förbön tänker på oss!

Jacka Astrid hjärtligt för hennes lilla brev. Det gjorde oss att höra om hennes ejnla på Stockholms fjäthem.

Gud vare med oss alla! O, hur vi behöfva Honom.

Mors egen dotter

Gerda.

och godt. Fram på morgonsidan blir han sämre. De sista dygnen har han mycket svettats och mycket fru-sit. I går hade han för ändnöds skull varit att säga sig mot - i natt var det åter bättre. —

Han är så glad, om jag bara sitter vid hans sida, så att han har mig där, när han slår upp ögonen, så att jag är ju nästan jämt hos honom. Men, älskade Mor att säga det till Emmie Kick Mor mycket Edelweiss och Jag kan ej tänka mig att Mor

Ryssarna fortsätta i öst. Ryssarna i öst. 2 — Han är så mycket Emmie Kricka.

Och doch kämna vi bära fram för att vittna av, att Gud vilja är ske med oss. — — Den sjuksköterska vi hade har varit så viktigt mån, men vi förlora henne i morgon. Doch få vi samma dag en ny. Emmie måste menar ha den sjuksköterskehjälp, ty Mor förstår ju, att hon har inga krafter alls, man får skåla honom som en barn. Så har han ju ein sjuka arm. Mor kan aldrig tro, hur älsymptig den var ut, hur lung å öm den är. Ja, nu har jag viktigt i so, att få å språkat, med min älskade Mor, och hoppas Mor lite förstår, hur vi ha det här. Här skall Mor få höra, hur mycket Gud är om dagarna. Frukost: ½ tallrik havrecoppa på vatten med

Eskilstuna 6/7-22

Min dyra, älskade Mor!

Ack, den som hade vingar så kunde flyga till lilla älskade Mor och få prata med Mor och få hjälp af Mor. Ibland kan jag känna mig så trött till kropp och själ, så att jag med bäfven måste fråga: hur skall jag kunna slå ut länge? Den andliga spänningen tar på krafterna — jag måste och andligen städse vara redo att hjälpa Emil och också. Det är ju en sådan dyr bar uppgift, men vecka efter vecka, dag å natt, då känns i längden

Kära Mor! Emil är verkligen trött. Han kan knappt skrifva. Han har varit förkyld. Hans tänder värka. Han har fått ont i halsen. Jag kan därför säga, att det kan nu att vara någon förbättring med Emil i dag. Patient i nygen hade i natt sådan belägenhet, men han har tillräckligt i dag ej haft så mycket kramptryckningar och andningen har varit jämnare ej heller har han gått igenom dock märkt en samma nedgång i hjärtverksamheten någon dödsångest. —

Efter hvad jag här nedskrifvit förstår Mor, att jag måste ropa:

"Gud förbarma Dig öfver oss, och pröfva oss ej öfver vår förmåga."

Tillsammans med barnen förlåter jag ju Emil dem alla bidande tankar — annars skulle jag ej slå ut. — Lilla Mor, tack för att Mor ej tröttnar på oss utan ständigt ber för oss till förbön finns på sina bidande barn

Mors tacksamma dotter
Gerhard.

han lider förstår nog, att jag har
den aldrig emanden knäpphållen
att gå till – hur skulle jag an-
vara reda mig. Då vore det
ju ute med mig för länge sedan.
Sedan jag fick skref har det va-
rit ansträngande dygn, ty det
har varit en gipsen nedgång
på hjärtverksamhet, och han har
haft många anfall af "dödsångest"
som Ernst själf kallar det – då
får han svår kväfningsvånda,
kan blir genomvåt på ett ögon-
ögonblick (i sådana stunder blir och
hjärtverksamheten mycket svag.
Han har mycket stunsat denna
dygn, men utan att få hvila,
ty man har i timmen märkt
mycken ondnöd – ansiedrakten
har varit så tjänn och ofta

har han haft så tätta kramptryck-
ningar. I bland om nätterna
har det varit timmar, men ej
kunnat taga blicken från honom,
ty har det varit länga stunder
man ej märkt någon andedräkt,
så har det åter kommit djupa
besvärliga andedrag. – I natt
var det min tur att vaka. När
jag började vakandet, var jag
så trött, att jag ej förstod, hvem
komma igenom dem. De båda
första timmarna voro mycket
oroliga, men sedan har Ernst
kapit lugnare o bättre än på
mycket länge (särskildt till kl 4)
Dara Jag kunde därför få lägga
mig ned på chäselongen, o
bara jag lade mig ned, så som-
nade jag åter o åter. Men inte

Enskärsad 13/7 - 22
kl. 1/2 12

Dyra, älskade Moder!

Blå en liten hälsning i
stor hast till älskade Mor å
Astrid. Emot är mycket dålig-
måne sitta vid hans sida.
En högtidsnatt har jag haft
~~vid hans sida~~, där jag i
nattens tysta timmar ensam
men nära vid hans lager och
kände på hans klockrande
hjärta. Gud var oss mycket nära.
Vid 4-tiden fick han som-
na. Med stor ansträngning
tog han i mot emot sin

skötet. Har dock ätit en tall-
rik hafresoppa. Nu ser han
åter så lugn ö vaig ut. Ännu
har han ej varit medvetslös,
men allt emellanåt oredig.
Han hörde jag skulle skrifva
till Mor: "Hälsa hjärtligt."
bad han.

Tacka Astrid innerligt för
bref! Man/Hackman får bref.
Här två barnen ö jag så full-
ständigt isolerade — —

Mors egen dotter
Gertrud!

Måtte Mor åter vara lite
starkare! Gud välsigne min
egen älskade Mor!

Ekshärad 10/7 - 22.

Min dyra, älskade Mor!

Hur innerligt kärt var det ej att häromdagen få brev med Mors till. Det var så dyrbart att få det just den dagen det kom; ty den dagen var Emmi så nära evighetens strand, det var i lördags, det blef bättre fram mot aftonen och på pedagen var det åter mera lif i honom. I lördags var det sämsta, jag någonsin sett honom - det var så att man tyckte, att det var mer en död än en lefvande, man hjälpte. Från kl. 2 till fram emot kv. 10 på afton

Tack, tack, tack, älskade Mor, för Augusti lefnadsbeskrifning!

fått så så allteles tillsammans det hela. De främmande prästerna voro dock vänliga att tilla med en sluma på en kafferast. Kyrkoherde Collsen var bland dem. På Emmi begäran klappade han något efter de andra i Emmi fick genom honom tillfälle att få del af d. h. nattvarden - det var en dyrbar stund. Emmi bönde mig, att jag skref till Mor. Han bad mig då hälsa innerligt i tacksamhet. Han sade, att Gud är barmhärtig mot honom. Båd förs han in i djupa lidandena, min Gud hjälper honom alltid att bära dem. "Jag tror, att min Förlossare lefver. - Jag hoppas på ett återseende, sade han också till." Min lilla älskade Mor, som varit så klen ett par dagar. Undrar, hur det nu kan vara? Hälsa Astrid och så hjärtligt Tack för hennes bref i lördags. - Gud vare med oss alla! Han förr att ej vi mom Jesu namn till prisa i åra! Mors tacksamma Gertrud

var då samma oerhörd svaga
tillstånd, men då blef det åter
lite mera "lefvande" öfver honom.
Ett par timmar på förmiddan
var det ganska stilla, men strax
efter kl. 2 vaknade han vid en
förfärlig ångest. Han förklarade, att
han ej var fullt redig, men han
tankarna gingo denna gång rätt
på, att han var af Gud förkastad.
Han var riktigt nere i dödsskug-
gans dal - vi hade flera timmars
ångest å nöd att kämpa igenom.
Det var för mig en tårarik ge-
nomgång, och han var synnerligen
så ålderstigen den natten. Han var
sedan i går hela dagen något
bättre, och i natt har sömnen
varit ovanligt stilla. Mellan
kl. 8 - 10 nu på morgonen har
han dock haft svåra perioder att gå
igenom. Först blef det på mor-
gonen en mycket svår klemkram-
ning (rädsla för han att mel-
lanåt) och sedan en sådan där
besvärlig lavemangsinstallation. Ef-
ter detta är han nu alldeles förbi,
så att jag vet ju ej, hur det kan
bli i dag. I dag på morgonen är
han dock upp en hel fallrepa kaf-
feoppa - de båda sista dagar-
na har han bara ätit några
smådar.

I går var det egentligen en när-
mesdag för Ekshärads församling.
Här var anordnad en/kyrklig mö-
delse (3 präster å 1 präst) med 4 olika talare.
Vår mycket tyckte, att det
var en mycket gripande dag.
Det var en stor afsaknad att

Ekotuan Uppsala
25/10-22

Min dyra Moder!

Hur kärt var det ej för mig att i går få brev från Mor — och ett sådant långt brev, och älskligt brev! Tack, min lilla älskade Mor! Vinet är att för mig vemodigt att tänka på Mor i de nya förhållandena, men det blir olika, när jag ser framåt å tänker på det saliga i att hon i tiden till det ytterligare få gå hyanaens hovväg. Min

Några besök har jag ännu ej gjort; jag har svårt att komma mig för därmed. — Lilleu Lunkelin har varit här, så kärleksfull. Ville ha in mig i Skyddshemsstyrelsen — men det var för mycket. Nu är det mig ej möjligt. —
Nu skall jag i etor här afsluta mitt bref. Bref afbrutet af Alin, som fått nu fått praktikplatsen på flyttegodset. Min flyttning tyckes gå till omkr. 1600 kr. — Så har jag hopp en skarmingdom till till tö-tid nu på kvällen. Det går knappt en dag, utan att någon är här. Måtte jag på goda sätt komma undan med all min skrymingdom. Det ligger mycket på mig.
Nu ett innerligt farvål. Gud välsigne min älskade Mor å Astrid. Jag blir glad å tacksam, när jag får höra, att Astrid kommer. Hälsa uphonen!
Mors egen dotter Gerhard

Älskade Mor – jag tycker, att jag
har så in i den lyckligheten, som
Mor en gång kommer att få åt-
njuta – – –

Underligt är, att när jag flyttar när-
re, skall Mor flytta längre bort.
I min hemlängtan är Mor längst borta
på Långängstorp. Kanske kan jag
finna vägen någon kortare, sedan Ebba
varit hos oss. Vad det vore härligt
om hon komme snart! Tänk om
hon kunde komma i nästa vecka!
Kunde hon ej komma nu en lör-
dag? Då får hon på söndagen
vara med om en Cherubini-hon-
sert i Uppsala Domkyrka.

Lilla Mor, jag har svårt att bli
hemma med mitt nya liv, och hur
stor skillnad det är att bilda ett
nytt hem tillsammans. Jag längtar
till vårt hem i Ekebärad. Där tyck-
te jag alltid, att Gud var hos
mig. Här är det ej så. – Så är det
något nytt, att ha ett hem för sig-
mig själv. Alla arbeta med en
viska efter sig – den ena skall
passa en tid den andra en an-
nan. Så märkte jag ju hålla en
annan mattid, än jag är van vid
Mor förstår, jag håller på att lära
mig en alldeles ny läxa, men jag
vill så gärna lära mig den.

Göteg. 5. Uppsala
11/11 – 23

Lilla älskade Mor!
Nu ritkiad känner jag på mig, hur Mor längtar att få höra, hur vi hade det i går afton. Jag vet, att Mor tänker på oss. Mor, det blef en verkligt god afton och mitt hjärta är fullt af Tack till Gud. Tack för Mors å Astrids hjälp! Förbön i bön betyder mycket. Mor å mor tycker jag mig erfara, hvilken välsignelse som hvilar öfver dig, som förbereder med bön – det är, som om man där med öppnade dörrarna för Gud

i från med tacksamhet för hvad det fått för sitt inre lif. Det var som om vi alla kommit varandra så mycket närmare. Mig föresvåf det ofta som Petrus Dahlquists brifvas i vår krets, så han har lofvat att komma igen efter jul och också några gång. – Mor vet hur denna dag har tyngt på mig och nu tycker jag blott, det är så underbart, hur Gud har hjälpt. Nu är det ingen så där "stor" sak som ligger på mig. Det är verkligen underligt ty nu en lång tid, har det alltid varit något. I dag ha vi alla varit bjudna på té efter gudstjänsten till / vi voro först alla tillsam-

Vi voro 20 personer samlade
(jag hade sagt lite 9 tio som inte
kunde komma.): Pastor Dahlquist
med Fru samt en helt ung präst
fr. Karlstad blifvo Pastor Elvis
Malmeström i rätten vor ung-
dom*. Efter tidsfördrifning samlades
vi i mitt rum, där jag sökt rädda
så städningsgud och vaskvatt som
möjligt. Efter några oinviterade
ord af mig, inledde Pastor Dahl-
quist vårt samlatsämne "Lif".
Han gjorde det så godt å så
väl vi. Det handlar, hur vägen af
försakelse ingår mellan honom
å den lyxsnande charan. Sönd
gick det ju lätt trögt att få ung-
domen med i samtalet, men så
småningom började både den
ena så andra att yttra sig å

*Med mina egna (Gumborg var ju ej med oss) voro det 5 flickor å 11 ynglingar å

samtalet rörde sig mest om det
egna inre lifvets lifsfrågor.
Det var, det var så hårt, vid
lite-tiden gjorde vi ett litet
uppbrott, då sjöngo vi tillsam-
mans å mycket munter
rade lifet, men sedan togo
vi åter upp vårt samtalsäm-
ne en liten timma lite dess
vi vid 11-tiden skildes åt.
Min egen gladdom var så nöjd, så
tacksamma för hvad som hade blif
dem gifvet. Att hade blefvit
vid så mycket bättre än hvad
de hade trott — ty. Hur de lätt
de sig att lätt sjöngande och
muntrande förut. Mera glad
var jag åfven att flickorna voro
så belåtna. Vi hade alla den
uppfattningen att både den
ena å den andra gingo här

mans i Domkyrkan) hos Rudolf
Landegren. Jag tycker, att det
var så mycket att komma. De ha
en egen liten villa på Långe
ön på Sulkhagen alla man
kör en bil bo finnas kej på
landet (här inne kommer man
). Maja Claron var där
å Maria Gerle nej, Anna
Lon, minns jag, var där. Men
den ungdomen gjorde några
leker tillsammans, hade vi
så god möte tillsammans.
Jag har kommit undersund
med, att både den och
jag har så rikligt värdefulla
vänner att vara tillsammans
med. Ofta ger mig samman-
träffandena med både den
ena å andra så rikligt mycket
En gång i denna veckan var

jag å Elin Hedenius hjärtans
lilla Maria Claron och åter
så blef en innehållsrik timme
mor förunnar, att jag kommer att
bekymra pulsen alls jag nå
dåna sätt kan vara med andra
– mitt lif blir nämare dåligt
norm. – Men vet du Astrid,
att är otur för mig med Elsa
Ribbing : 2 gån har hon
bjudit mig till sig, och jag
har inte kunnat komma.
Från Ingegerd har jag dun-
na vecka haft tio glada och
kjära bref. Det är, som skulle
hon nu ha kommit igenom
det svåra – och hon har kom-
mit igenom med vinst. O,
Mor, vad det är skönt, när det
så går.

att mycket hjärtligt tack
till dig, Astrid för ditt syn-
nerligen vänskapsmanade bref
i början på veckan. O, vad
jag var glad att du kun-
de komma till Lidingö.
Tänk om du kunde kom-
ma hit, om och på en lit-
ten visit, nu innan Mors
resor till Värmland?
Med innerliga hälsningar
till Dig å Astrid från
oss alla som hälle Eder
kära.

Mors egen dotter
Esselina.

Är Esser hemma? Hälsa hem-
ma hjärtligt. Ingegerd m.
hälsas och.

af de gamla. Det var kärt att
se hunne. Så gick jag hem å hämt-
tade lilla Gunborg, och jag gjor-
de en lång promenad med
henne. Hon behöfver ibland få
känna, att jag riktigt ser mig
åt hunne. Till middagen kl 1/2 2
hade jag bjudit Augusta Fran-
berg, som äfven barnen tyckte om
att ha till gäst. Vid 5-tiden
började det redan ringa på
vår klocka och den ena ung-
domen efter den andra kom.
Ingen var tillräcklig. Här skulle
Mor få höra hvilka tio stud
voro samlade: Givor Hårlund

Göingatan 5 Uppsala
13/11 - 92

Min dyra, älskande Mor!
Jag kan ej säga, hur gärna
jag nu skulle vilja kunna sitta
ned och språka med Mor.
Stundom kommer det öfver mig
stor längtan därefter. Ibland
känner jag mig ängsligt aflägsen
från Mor: Astrid kan ej skrif-
va bref för sin arms skull – Mor
orkar ej, och så blir jag illa
rad. Jag har längtat så för-
färligt mycket, att få se Astrid

så ett ord från Mor efter hennes
besök hos oss. När inlet bref kom,
började jag fruktа, att det berodde
på hennes arm – nu fick jag genom
brief från Mamsell Ebba bekräf-
telse härå. O, vad det gör mig
ondt om lilla Astrid! Hur obeskrif-
ligt hårdt detta måste vara!
Kanske någon af ungdomen vill
med några rader tala mig hom
hur det är. Vad Norbor vade däröm.
Säg Astrid, att jag tycke, att
det var så kärt att ha henne här.
Äfven barnen ha uttryckt sin
glädje öfver besöket. –
Adskade Mor, det känns mederätt

dom så djupt ansvarsfullt för mig
med all den ungdom, jag har om-
kring mig. Nu, Mor, jag har ej
valt denna uppgift själf, måtte
kanna den vara gifven af Gud
o då får jag ju och med förnöjelse
ett vänta hjälp af Honom. Och
hjälp behöfver jag. – Jag skulle
vilja tala om för Mor, hur jag
t. ex hade det i går. Ingegerd
Ragnvald o jag följda först att
till Domkyrkan, där det var gudst
att höra Pastor Ekman, som jag
var mycket trött. Därifrån gingo
vi upp t. Evelund Victori – men
vill ju återkomma med någon

brev, att jag och han behof
af att få tala med så språka
m att dessa nya, som jag nu
blifvit inkvarterad i.
Mycket omväxla har jag och.
Nya kofrun har jag hvarje
dag att städa. Jag har äfven
tagit gossarna emot, ty Maria
anne hade svårt att hinna
med. När jag har storstädning,
har det nog både tid å krafter.
Nyss har jag haft ett längre be-
sök af Fredrik Clason. Det var
så enkelt af honom att komma
upp. Ingeborg har gått och
väntat för Kyrkoherde Thomanders

på hvardagarna kommer
ingenting särskildt. Ty
lördags var Elin här till mid-
dagen å hela afton. En stor
del af e.m. var han. Ingeborg
och jag ensamma. Vi läste
"Min Moders Testamente" af
Wilhelmi, och gaf det upplag
till ingående samtal. Jag är
så tacksam för sådana stunder,
men de taga mig mycket och
både den ena å andra samma-
kväll kännes så kraftlösa.
Doch har jag återigen stor hjälp
af att inne sambandet med
Emil, men har märkt på mitt

Som jag mycket önskar på
att vända mig till honom för
Ragnvalds och Mariae del, vore
det så godt för mig att få
höra till af hans erfarne söner.
I förra veckan hade jag och
mycket kärt besök af Sigrid
Lebarcks och Maria Lbarons.
Ju mer älskade man, måste jag
säga farvål. Genom Mariam kän-
de jag, att Mor är till klar-
are. Jag gläder mig så hjär-
tligt däröfver. Hälsa innerligt
till Astrid och Tacka henne för
besöket. Hälsa systronen och
mgdomen. Barnen hälsa så
hjärtligt till sin älskade Mor-
mor och Morbror.

Ebon egen dotter Gerdtrud

dotter i. Upphovde Ida, som
Mor hände, "Dadon" Sogdberg
som i. Doktor L. på Lundsberg
Ingrid Dahlström, Maria's
goda vän och dotter till en Upp-
kovder, Liebelt Ringström
fr. Filipstad, Eva Jacksi
son, hvars Mor är född Da-
nielson i Astrid Ekmark
Sedan höllo vi i hop hela
kvällen. Marianne var lite
dålig, men hela racken flickor
gingo ut i bredd omvägarna
och kade i ordning.
Förra söndagen hade jag
inge får lika många, och

älskliga å mycket öppen.
I går hade jag ett så kärt besök
af Frits Danielson. Han kom vid
två-tiden och stannade ända
ända till framemot halfåtta.
Som vanligt hade jag därjämte
en skara ungdom. Det var rätt
egendomligt, ty när jag på lör-
dagseftermiddagen får min söndags-
middag visste jag ej om någon
främmande (utom Elis och Edmund)
då fick jag 4 till. Karin (som
nämligen lördag e. m. till Aston
för att stanna några dagar —
de skulle då äta hos oss. Under
sådana förhållanden ville jag

Götgatan 5. Uppsala
20/11 - 1922

Min dyra, älskade Mor!

Det var så dyrbart att få
Mors bref. Ett innerligt tack
därför! Det är med djup tack-
samhet, jag tänker på, att Mor be-
der för mig å barnen. - Ingegerd
var så tacksam öfver Mors häls-
ning till henne. Hon undrar ej
annat än, att vi skola kännas ett
allvarligt, men är så tacksam,
om man vill i kärlek tänka på
henne och Elis. Det känns godt

med dem båda. Men Ingegerd
är ej så ny, jag kunde önska. Ofta
plågas hon af sina nerver. Stackars
liten! Hon har mycket att göra, men
studierna taga ju ej [illegible] hela hen-
nes intresse, som de för gjorde.
Dagarna gå så fort med sina värdiga
de uppgifter. Men arbetet är en
välsignelse - det får jag erfara.
Hur hjälp har jag nu åter i att Gud
är mig så nära. Det fyller mig
ofta med djup glädje.
En viktig sak har denna vecka blif-
vit bestämd. Efter samråd med
Fredrik Olsson bestämde jag mig
för att vända mig till Kyrkoher-
de Thomark å fråga, om han ville
taga emot Ragnvald å Ingrid till
konfirmationsläsn. i sommar. Han
skref en mycket vänlig å tillmötes-
gående svar. Det kännes skönt att
ha den saken afgjord. Vi äro alla
tre så glada öfver, att han är en vän
till Emil. Gud välsigne de unga!
För Kjatmar förestår en kritisk
Han ligger mycket på mig, därför
är jag i djupet af mitt hjärta
viss om, att Gud skall finna
honom. Ja, jag är tacksam, att
det är kamp, och min uppgift
är att stilla bida å vara ståndig
i bön. Mot mig är han mycket

naturligtvis också be Harald
hit, så kom Frits, och skaran var
ej så liten. Det var just en tid
komna att få allt att gå i hop
både med mat å med arbete, ty
Marianne var invalid, skar sig
på lördagen svårt i vä finger.
Nu är det mycket bättre, men än
nu måste ingdomen hjälpa hen-
ne åt dishe - det vilja de ej
på något vilkor, att Mor skall göra.
Ett par kyssliga timmar hade
jag i sedags, då jag var hos Cla-
sons på kaffé och sedan på
liturgisk aftonbön i Domkyrkan.
Jag bukar ej tycka, att jag har

Hon är så mycket intressant.

Här är det så tomt och tyst, men
då var godt att komma i fjäll ett
par timmar. Emellertid hade In-
gegerd kaffepannmaner här:
en kamrat Eva Virgin (systers
dotter till Prof. Hammarsten — hon
brukar också vara här ute med
Ingeborg) hade sin syster i staden o
hade bett Ingegerd att få kom-
ma upp med henne.

Det var, Karin E. har sjuk-
nat i halsfluss hos sin syster
— ligger f. n. i 40° feber. Hon
förstår ju, att vi måste avbryta
om hennes hemresa, så gott
vi kunna.

Här har jag bara skrivit om oss
å de mina, men mina tankar
gå ofta till Hon å Astrids och
Edras förhållanden. Gud välsig-
ne sitt älskade dumma Tid! Hur
stort, om Hans verk får full-
bordas i ett människohjärta!
Hälsa Astrid och hjärtligast
tack för hennes mycket kära
brev. Hälsa Abel, Esaias o
ungdomen!

Barnen hälsa Mamman och
Morfar.

Innerligt, tacksam kärlek
Mors dotter
Gertrud.

är så tacksam för, att han så rik-
ligt sammanmätter med oss.
Jag hade ordnat med en liten
högtidsmiddag, och vi hade verk-
ligen ett par riktiga högtidstim-
mar tillsammans. Man känner
sig då än bekymmerfull att för-
föra högtid i den nya hemmet.
Mor kan ej tro, hur jag längtar
till julkorgen för barnens skull.
Ingegerd tror så glänsigt ned,
så att hon gör mig verkligt bekym-
mer. Med stor ansträngning full-
gör hon sina skoluppgifter.
Ragnvald tycker jag i det
hela är bättre än förr, när jag

Göteborg 5 Uppsala
d. 5/12 -22

Min innerligt, älskade Mor!
Jag tänkte just sätta mig ned
och skrifva till Mor, då Anna's
bref kom, som var mycket efter-
längtadt. Det gör mig hjärt-
ligt ondt att höra, att Mor åter
haft en sådan bevärlig vers
att gå igenom. — Lilla Mor,
jag vet att det följer mycket tider
de med. Innerligt hoppas jag,
att det nu åter är tider bättre.
Tack, för hälsningen i Anna's
bref. Undrar om det skall bli

mig beskärt att under julloftet få
komma till Mor ett par dagar.
Jag längtar obeskrifligt att få träf-
fa Mor. Från Mor när jag och Inga-
gerd komma få komma ett
par dagar och få bo ute hos
Eder. Men det kanske ej går an?
I dag skall Mor få ett glädjande
finnländskt brev. På ett under-
bart sätt har jag fått erfara Kri-
sti kraft att hjälpa. Den börda
jag har att bära, den kan ingen
bära med mina krafter, utan
per jag längre att bära själf.
Jag har blifvit fritt igen, är
finnländsk i mitt hjärta. För-
låt Mor, jag kan känna det som
ett Guds under? Men mer därom
när vi träffas. — Nu kan jag
med glädje ordna med julen
för barnen å mig. Jag är så
tacksam inte minst för barnens
skull. Inte skola vi göra några
stora anordningar för julen, men lil-
lan skall dock på sitt vanliga vara.
Vi hade en obeskrifligt ljuflig ad-
ventssöndag. Efter en mycket dålig
natt, låg jag på mina rosfja hela
f. m. — de andra vid i kyrkan.
Vi voro ensamma hela dagen.
Till middagen kom Elis, men han
räknas ej som främmande, och jag

Nadan och par timmar. Jag glaedde
mig öfver att kunna vänta/nästa/ bättre ned
än vid Emmas begrafning. De äro
så tacksamma öfver sin mors
sande besök.
Om min älskade Mor skall jag
ej skrifva längre, om det ock
vore mycket mer, jag skulle vilja
språka med Mor om.
Hälsa Anna och kärleksgåsen
tack för hennes rader med dagg
post. Hälsa också Abel å Edvin (om
de bry sig om någon hälsning)
samt mycket.
Mors egen dotter
Gerhard,
som är så tacksam för, om
Mor något tänker på henne.

som här, men börjar nu också att
se bra bättre ut.
Inne gjorde det mig ondt i mitt
hjärta, att Esther inte tillade in
till oss, när hon i lördags var
här på Liljeträdens begravning.
Man tyckte så där: hon kunde
väl ha kommit till åtminstone
mat, om (nagot) frågan efter oss.
Det är nog så, att man är så obe-
skrifligt tacksam för minsta
vänlighet, man får mottaga
af sina närmaste släktingar, när
när man är ensamman.
I går hade jag ett riktigt kärt
besök av Karl, som var här i

Götgatan 5 Uppsala 17/12-22

Min dyra, älskade Mor!

Innerligt tack för Mors kärleksfulla, dyrbara brev! Pengarna till barnen rönte mig djupt. Tack därför!

Det var ett par ord i Mors brev som jag hade svårt att förstå, ja – jag förnimmer på dem i Mors häpnadsväckande. Det var ordet om Esther och mig: "då I kommen mötas i förlåtande kärlek." Kan Esther ha fått ett sådant uppfattning om mig, att jag skulle ha svårt

Barnen Esther till Elsa Svärdström

– jag kan inte göra det! – –
Det var ett riktigt hårt att ha Mor så
Ebba här. Det är stort att se hennes
avveckling – men konflikten här
lifvet framför sig och böjer sig.
Det är underligt att omana till
glädje, men är tacksam för att jag kan
känna glädje därvid. Barnen är
rörande kärleksfulla mot mig och
taga så mycken hänsyn till mig.
Men o, vad jag är i behof af Guds
välsignelse – Hans hjälp å bönhörelse
dag för dag, och det på ett djupare sätt
än Mor kan ana. Jag vet, att Mor
tänker på mig å barnen under
denna jul. Tack, tack därför!
Måtte också Mor å Astrid få råd
att fira en god rik jul!
Tacka Astrid så varmt för två så upp
lifvande brefkort!
I innerlig tacksam kärlek
Mors Gerhard.

att förlåta dem, hvad som blifvit felat? Lilla Mor, inte finns det ett spår af en sådan känsla hos mig. Hur skulle sådant kunna vara möjligt, då jag får blicka så djupt in i Guds förlåtande hjärtelag o som lefver därpå hvarje dag. Ener är det Ener, som har vårt att förlåta mig det onödiga, jag i mej hade med henne? Visserligen blef det ett allvarsamt samtal, men jag kunde på ej annat än vinn henne på den enda "saliga" väg, som jag här ser å tror på: uppriktig bekännelse — ånger — bekännelse — förlåtelse, och sedan kunna vårt hjärtan fyllas af frid å glädje och vi på gemenskap med vår Frälsare, Jesus Kristus. Den vägen är smal å trång och det finns många som dock försmår att gå den vägen. Lilla Mor — jag talade i kärlek, det vet jag — jag ville ej göra henne illa. Men hurudan var jag ovis?! Det gör mig så ondt, så ondt! Jag har så svårt att förstå, att hon ej fick tag i kärlekan, som låg i de allvarsamma ordern. Jag har så svårt att förstå, att hon kan tala några sådana tokiga visor. Ja, jag står med tomma å öppnade händer inför Honom. Jag kan blott lägga med afseende och inför vår himmelske Fader. Han får hjälpa så klumpen till rätta

1922?

Min dyra, ålskade Mor

I Astrids brev vill jag och få
sända Mor en innerlig hälsning, som jag kappas när
Mor i morgon, på min högtids
dag. Tack, min egen ålskade,
Mor för de 50 åren Mor i här
lek följt lill barn. Tack, för
Mor förebedjande bärande kär
lek under lidandets dagar.

Tack, för Mors vita moders-
kärlek mot min vän och mot
barnen! Innerligt glutter jag
Mor i famn. Tack, min
älskade Mor för allt!
Ett särskilt tack för att
Astrid fick komma hit ner.
Jag känner på mig af att Mor
saknadt att ha skrapligheter ville
afstå från henne.
Emil hälsar Mor innerligt och
tackar. Det är så skönt för
mig att han är lite bättre.
Kappas att du skall komma hem
i eig öfver morgondagen.
Hälsa Morfar Mors egen 50-åriga
Ebba hjärtligt. dotter
Gerhard

P.S. Har skrivit ej skickat det af G.d begäran Engelsk-svenska lexikon; så be vi att kon i st. tillsvidare ett lexikon att köpa) säg Gunda att den är bra en liten svensk engelsk pocket.

White Hall Woburn Place 13
London W. C.

Min älskade lilla Mamma!

Det är just ej så långesedan jag skref till Astrid, men jag är angelägen att få skicka ett litet bref till Lillan, som jag vet hon så väl behöfver, och därför kommer det brefvet så snart igen. Det var alltså kärt att få Astrids långa bref i går, men hon skref att Mor ej var så bra — och då har Mor fått två små barnbarn till sig också. Det var inte bra, kära lilla Mormor. Hör Hjalmar om nätterna? A. skref att han hafde en "kinkdag". Det gör mig så ledsen detta hans gnäll och undrar ofta hvem vill kunna vara honom till hjälp häri. Men det har kommit så starkt för mig att kanske kan det vara något dårmen förenadt bropplighet. Tänk om han verkligen

Innevarande månad, Tisdag den Ernst Ericsson?

Innerl. tacksamma hälsningar från Ebb Ernst

har mask, fastän inte jag kunnat upptäcka det. Så se om I kunnen märka något? En sak Hj. behöver ständigt påminnas om är att han skall säga "vara snäll" åt Greta också. Ernst och jag tycka så ledsna över att höra att Ingegerd är så rädd för Morfar, men det blir väl inte annat än att ha tålamod med henne. Bi talar om att Greta skulle ligga hos Hanna för att Hanna ej skulle känna sig att för ensam nere. Gör hon det? Hon blir väl på sina kanter ej fastän till afvägar utan kommer hem ordentligt om kvällarne? — —

Ja, käre Mor, vi ha allt förstått äfven innan Astrids brev kom att Ni ha det mycket trångt för Bimbobananas skull. Jag tycker att det är godt, att, när mörka tider så ångyo kommer påminna sig om, hur mången gång förut, Gud förunderligt visat oss sin barmhertighet och sin makt att hjälpa igenom. Så är jag och viss om att Han äfven nu icke skall lämna oss ütan, när Hans stund är kommen" ön en gång bevisa oss sin barmhertiga och nådefulla hjälp. — Hoppas få höra när det är någon giorning

— Ernst har kunnit vara med om att skilliga här redan, men jag håller mig alldeles undan. I går kväll var det en svensk engelsk I. k. Svensk afton hos en Family Braun här. Pastor Renström talade med om om dem redan i Paris. De äro ett godt tänk för prästerna här och vilja söka vara någon för svenskarna. Hon är engelska skall göra ett så godt intryck. I går var det diskussion där om kvinnans rösträtt och Ernst var ganska nöjd med aftonen. Om fredag äro vi bjudna till Pastors Lindskog med system, men jag håller mig undan — jag tycker att han är ung-kan förstår Mor, men däremot tänka